

Wees blij in God!

WEES BLIJ IN GOD!

Bijbels dagboekje over de vreugde in God

door M.D. Geuze, hervormd emeritus-predikant
in de Protestantse Kerk in Nederland

U maakt mij (David) het pad ten leven bekend; overvloed van blijdschap is bij Uw aangezicht, lieflijkheden zijn in Uw rechterhand, voor altijd. (Psalm 16:11)

Deze dingen heb Ik (Jezus) tot u (Mijn leerlingen) gesproken, opdat Mijn blijdschap in u zal blijven en uw blijdschap volkomen zal worden. (Johannes 15:

Verblijd u in de HEERE en verheug u, rechtvaardigen, zing vrolijk, alle oprechten van hart! (Psalm 32:11)

Verblijd u altijd in de Heere (Jezus Christus); ik zeg het opnieuw: Verblijd u! (Filippenzen 4:4)

WOORD VOORAF

De HEERE, de God van Israël en de Vader van de Heere Jezus Christus, is de God van de vreugde. Hij wil niets liever dan dat de mensen, die Hij geschapen heeft, in Zijn vreugde delen en die vreugde uitstralen, tot eer van Hem, tot zegen van zichzelf en van anderen. Vreugde heeft aantrekkingskracht en werkt aanstekelijk. Wat is de dienst van de HEERE die waard!

Dit boekje wil de bezinning op de vreugde in God en de praktijk ervan dienen.

Deze handreiking draag ik op aan Christus' hele Gemeente en aan iedere christelijke gemeente en christen in het bijzonder. Wees er door gezegend en wees/ wordt blij in de HEERE, onze God.

Met hartelijke groet en zegenbede,

Uw M.D. Geuze

Nunspeet, september 2017

INHOUD

1. Wees blij in God (Ps.32:11) – 9
2. Wees blij in God als bron van kracht
(Neh.8:10-13) - 11
3. Wees blij over de vreugde van God de Vader
(Spreuk.8:22,23,29-31) – 13
4. Wees blij over de vreugde van God de Zoon
(Lk.10:21-24) - 15
5. Wees blij over de vreugde van God de Heilige
Geest (Hand.13:52; Rom.14:17; Gal.5:22;
Ef.4:30) – 17
6. Wees blij over Christus' dag (Joh.8:56) - 19
7. Wees bij over geboren kinderen (1 Sam.2:1,2)
– 21
8. Wees blij in de dienst van de HEERE (2
Sam.6:14-18) – 23
9. Wees blij in God (Ps.43:1-4) - 25
10. Wees blij op de rustdag van de HEERE
(Ps.92:1-6) – 27
11. Wees blij in het dienen van de HEERE
(Ps.100) - 29
12. Wees blij over de gaven van de HEERE
(Jes.61:10,11) - 31
13. Wees blij over de woorden van de HEERE
(Jer.15:16) - 33
14. Wees blij in de HEERE in grote nood
(Hab.3:17-19) - 35

15. Wees blij over Jezus' Koningschap
(Zach.9:9,10) – 37
16. Wees blij over Jezus' komst (Lk.1:41- 44) –
39
17. Wees blij over Gods genade (Lk.1:46-50) – 41
18. Wees blij over de bekering van zondaren
(Lk.15:5-7,10) - 43
19. Wees blij over lijden om Jezus' wil
(Hand.5:40,42) – 45
20. Wees blij over de komst van Gods Koninkrijk
(Hand.8:5-8) – 47
21. Wees blij over de doop in Jezus' Naam
(Hand.8:36-39) – 49
22. Wees blij over leven en werken voor Jezus
(Hand.20:22-25) – 51
23. Wees blij in verdrukking en vertroosting (2
Kor.7:4-7) - 53
24. Wees blij over het aannemen van Gods Woord
(1 Thess.1:5-8) – 55
25. Wees blij bij het verlies van bezittingen
(Hebr.10:32-35) – 57
26. Wees blij over de hemelse erfenis (1 Petr.1:6-
9) – 59
27. Wees blij in het persoonlijke leven (Ps.4:7-9) –
61
28. Wees blij in het gezinsleven (Hand.16:30-34)
– 63

29. Wees blij in het gemeenteleven (Hand.2:46,47;
13:48,49,51) – 65
30. Wees blij in de samenleving (1
Kon.8:62,63,65,66) – 67
31. Wees blij over de komst van het Koninkrijk
van God (Jes.35:10; 66:5,10; Openb.19:7) – 69

Lied - 71

Gebed - 72

Literatuur - 73

1 WEES BLIJ IN GOD

Lezen: Psalm 32

Verblijd u in de HEERE en verheug u, rechtvaardigen, zing vrolijk, alle oprechten van hart! (Psalm 32:11)

Psalm 32 – de tweede boetepsalm – is een loflied van David op Gods vergevende liefde. David zingt over *verzwegen* zonde, *beleden* zonde en *vergeven* zonde. Hij getuigt van zijn God: ‘U bent mijn Schuilplaats, U beschermt mij voor benauwdheid, U omringt mij met vrolijke gezangen van bevrijding. Sela’. De HEERE geeft hem blijvende vreugde. Vanuit die vreugde wekt hij medegelovigen op: ‘Verblijd u in de HEERE en verheug u, rechtvaardigen, zing vrolijk, alle oprechten van hart!’ Een liefdesplicht van alle gelovigen die hier ‘rechtvaardigen’ en ‘oprechten van hart’ worden genoemd. Ze staan in een rechte verhouding tot God door het geloof in de komende Messias en ze leven rechtvaardig. Ze doen Gods geboden uit liefde en uit dankbaarheid. Ze zijn oprecht van hart; eerlijk gemaakt door het werk van de Heilige Geest. Door David roept de HEERE ons op om blij te zijn in Hem, om voor Hem vrolijk te zingen!

Ook Paulus roept de gelovigen nadrukkelijk op om zich in de Heere Jezus te verblijden. Om dat altijd te doen, in alle omstandigheden. Paulus zit in de gevangenis. Door Gods genade is hij blij in God. Paulus’ brief aan de Filippenzen wordt ‘de brief van de blijdschap’ genoemd. Met vreugde bidt hij altijd voor hen (1:4). Hij noemt hen zijn ‘blijdschap en kroon’ (4:1). Vanuit zijn vreugde in de Heere Jezus beveelt hij medegelovigen dit ook te doen (4:4). In zijn brief aan de Thessalonicenzen klinkt dezelfde oproep: ‘Verblijd u altijd’ (5:16). Dit is mogelijk, omdat Jezus onveranderlijk is in Zijn

liefde en trouw. Hij staat boven alle omstandigheden. Hij zit met Zijn Vader op de troon. Door het geloof zien we Hem met heerlijkheid en eer gekroond (Hebr.2:9). Hij is de bron van blijvende vreugde waaruit we mogen drinken.

Voor het bevel: 'Wees blij in God' zijn er beloften. De HEERE belooft aan het herstelde Israël: 'U zult met vreugde water scheppen uit de bronnen van het heil' (Jes.12:3); een overvloed van levenswater uit Gods heilsbronnen; gaven van leven, vrede en vreugde. Deze vreugde is er ook voor vreemdelingen en ontmanden: 'Ik zal hen verblijden in Mijn huis van gebed' (Jes.56:6,7). Onder het nieuwe verbond is het huis van God de samenkomst van Christus' Gemeente (Hebr.3:6). Daar mogen we ons in Hem verheugen.

In Zijn afscheidsgesprek met Zijn leerlingen spreekt Jezus over droefheid wegens Zijn vertrek. Maar Hij belooft Zijn leerlingen dat ze Hem opnieuw zullen zien. Hun harten zullen blij worden en die vreugde zal blijvend zijn (Joh.16:20-22,24; 17:13). Wat een beloften over blij zijn in de HEERE en wat een bevelen om dat te doen; beloften om te geloven en bevelen om te doen, door de kracht van de Heilige Geest! Amen.

Gebed

Hemelse Vader, we danken U dat U ons door David en Paulus beveelt om blij te zijn in U. Geef wat U ons belooft en beveelt. In Jezus' Naam, door de kracht van Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je nog meer beloften en bevelen over blij zijn in God?
2. Welke herinneringen heeft Paulus aan vreugde in Filippi?
3. Ben je blij in God? Hoe? Waarom (niet)?

2 WEES BLIJ IN GOD ALS BRON VAN KRACHT

Lezen: Nehemia 8:1-13

En Nehemia..., Ezra...en de Levieten die het volk onderwezen, zeiden tegen heel het volk: Deze dag is heilig voor de HEERE, uw God. Rouw dan niet en huil niet. Heel het volk huilde namelijk toen ze de woorden van de wet hoorden. Verder zei hij tegen hen: Ga, eet lekkernijen en drink zoete dranken. En deel uit aan hen voor wie niets is klaargemaakt, want deze dag is heilig voor onze Heere. Wees niet bedroefd, want de vreugde van de HEERE, dat is uw kracht. De Levieten deden heel het volk zwijgen door te zeggen: Wees stil, want deze dag is heilig. Wees daarom niet bedroefd. Toen ging al het volk weg om te eten en te drinken, om uit te delen en grote vreugde te bedrijven, want zij hadden de woorden begrepen die men hun bekend had gemaakt. (Nehemia 8:10-13)

Ezra is een priester en Schriftgeleerde die de Perzische koning raad geeft over Joodse zaken. In opdracht van de koning gaat hij in 458 v. C. met een groot aantal ballingen naar Jeruzalem. Na een voorspoedige reis komen ze in de stad aan. Hun meegebrachte schatten dragen ze over aan de tempel. Ze brengen offers aan de HEERE en ze overhandigen de bevelschriften van de koning aan zijn stadhouders en landvoogden. Deze beloven steun aan het volk en aan het huis van God.

Op Nieuwjaarsdag – een dag van bazuingeklank en een heilige samenkomst (Lev.23:24; Num.29:1) – komen de Israëlieten als één man bij elkaar op het plein voor de waterpoort. Ze vragen Ezra om voor te lezen uit het boek van de wet van

Mozes; de eerste vijf Bijbelboeken. Hij doet dat van 's morgens vroeg tot de middag.

Het voorlezen van Gods wet brengt het volk tot lofprijzing en aanbidding én tot berouw en tranen. Hierop zeggen de leiders van het volk, dat deze Nieuwjaarsdag een feestdag is; een dag aan de HEERE gewijd. Berouw is nodig, maar aan het begin van het jaar mogen ze Gods liefde en genade niet vergeten. 'Wees niet bedroefd, want *de vreugde van de HEERE*, dat is uw kracht'. Die vreugde kan de vreugde van de mens in de HEERE zijn óf de vreugde van de HEERE over de mens. In dit verband wordt waarschijnlijk de vreugde van de mens bedoeld. Vreugde over Gods goedheid en trouw én over de hoop op Zijn nabijheid in het nieuwe jaar. Vreugde in de HEERE als een vesting om in te wonen, om daarin veilig te zijn. Het volk luistert. Het bedrijft grote vreugde en het deelt uit aan hen die niets hebben. Alles tot eer van God én tot zegen van anderen! Halleluja! Amen.

Gebed

HEERE, God van Israël, we danken U voor Uw vreugde over de mens en voor de vreugde van de mens in U.

We bidden U, dat we ons zullen verwonderen over Uw vreugde en ons in U zullen verheugen. Uit genade. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom heeft de HEERE vreugde over de mens?
2. Waarover kunnen we ons in de HEERE verheugen?
3. Hoe kan de vreugde in de HEERE onze kracht zijn?

3 WEES BLIJ OVER DE VREUGDE VAN GOD DE VADER

Lezen: Spreuken 8:1-31

De HEERE bezat Mij aan het begin van Zijn weg, al vóór Zijn werken, van oudsher. Van eeuwigheid af ben Ik gezalfd geweest, vanaf het begin, vanaf de tijden voordat de aarde er was...

...toen Hij de fundamenten van de aarde verordende, was Ik bij Hem, Zijn Liefelingskind, Ik was dag aan dag Zijn bron van blijdschap, te allen tijde spelend voor Zijn aangezicht, al spelend in de wereld van Zijn aardrijk.

*Mijn bron van blijdschap vond Ik bij de mensenkinderen.
(Spreuken 8:22,23,29-31)*

De Wijsheid – voorgesteld als vrouw – roept om tot haar te komen en ze stelt zich aan ons voor. Haar lokroep leidt tot het leven. Ze verhaalt haar afkomst. Zij is er al van voor het begin van de schepping. Ze is eeuwig.

In het licht van Joh.1:1,2 heeft Christus' Gemeente in deze woorden een loflied op de openbaring van haar Heere vóór Zijn menswording op aarde gehoord. Wanneer de hemelse Vader hemel en aarde scheidt, is Jezus bij Hem als het eeuwige Woord. Hij is Zijn Liefelingskind, bron van Zijn vreugde. De Zoon speelt voor Zijn aangezicht. Zo uit Hij Zijn vreugde en daar geniet de Vader van. Op Zijn beurt vindt de Zoon vreugde in de mensen die Hij samen met de Vader en de Geest heeft geschapen. De vreugde van de Vader werkt aanstekelijk. Hij laat Zijn Zoon daarin delen en Hij wil die overbrengen aan de mensen.

Wanneer Zijn Zoon op aarde geboren is, luidt Zijn geboortebericht door de engel: 'Zie, ik verkondig u grote blijdschap, die voor heel het volk wezen zal, namelijk dat

heden voor u in de stad van David de Zaligmaker geboren is; Hij is Christus, de Heere' (Lk.2:10,11).

God de Vader uit Zijn vreugde over Zijn Zoon bij Zijn doop in de Jordaan: 'Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb' (Mt.3:17). Hij doet dat ook bij Zijn verheerlijking op de berg: 'Zie een stem uit de wolk zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb, luister naar Hem!' (Mt.17:5). De profetie van Jesaja wordt vervuld: 'Zie, Mijn Knecht, Die Ik ondersteun, Mijn Uitverkorene, in Wie Mijn ziel een welbehagen heeft; Ik heb Mijn Geest op Hem gelegd' (Jes.42:1). Wie is in staat om de vreugde van de Vader over Zijn Zoon te beschrijven? Volmaakte vreugde! Die vreugde is een krachtbron en voorbeeld voor ons om ons met de hemelse Vader te verheugen over Zijn Zoon, Die onze Redder en Heere is! Wees daarom blij over de vreugde van God de Vader! Amen.

Gebed

Hemelse Vader, dank U voor Uw vreugde in Uw Zoon, onze Heere Jezus Christus. Geef ook ons vreugde in Hem. Uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom verheugt God de Vader Zich in Zijn Zoon?
2. Waarom mogen we ons met Hem verheugen? Welk verschil is er?
3. Ben je blij met Jezus, Gods Zoon? Waarom?

4 WEES BLIJ OVER DE VREUGDE VAN GOD DE ZOON

Lezen: Lukas 10:1-24

Op dat moment verheugde Jezus Zich in de geest en zei: Ik dank U, Vader, Heere van de hemel en van de aarde, dat U deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt, en ze aan jonge kinderen hebt geopenbaard. Ja, Vader, want zo was het Uw welbehagen. Alle dingen zijn Mij overgegeven door Mijn Vader; en niemand weet Wie de Zoon is dan de Vader, en Wie de Vader is dan de Zoon, en hij aan wie de Zoon het wil openbaren.

En Hij keerde Zich naar de discipelen en zei tegen hen alleen: Zalig zijn de ogen die zien wat u ziet. Want Ik zeg u dat veel profeten en koningen de dingen hebben willen zien die u ziet, en zij hebben ze niet gezien; en te horen de dingen die u hoort, en zij hebben ze niet gehoord. (Lukas 10:21-24)

Jezus zendt zeventig mannen vóór Hem uit om Zijn komst aan te kondigen. Hun opdracht is om Gods vrede over mensen uit te spreken, om zieken te genezen en om de nabije komst van Gods Koninkrijk aan te kondigen. Na de vervulling van hun opdracht komen deze mannen terug. Vol vreugde berichten ze, dat zelfs de duivelen aan hen onderworpen zijn in Jezus' Naam. Jezus bevestigt satans val, herhaalt Zijn volmacht aan hen over het rijk van de duisternis en spoort ze aan om blij te zijn met hun burgerrecht in de hemelen. Gaven van de Heilige Geest zijn belangrijk, maar de hoogste reden van vreugde is het kinschap van de hemelse Vader.

Op dit moment van hun terugkeer verheugt Jezus zich in de geest. De vreugde van de zeventig leerlingen werkt aanstekelijk. Jezus uit Zijn vreugde in een dankgebed. Hij zegt:

'Ik dank U, Vader, Heere van de hemel en de aarde, dat U deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt, en ze aan jonge kinderen hebt geopenbaard. Ja, Vader, want zo was het Uw welbehagen'. Hij dankt voor *verberging* en *openbaring*. In het Grieks is hier een woordspeling (*apokruptein* en *apokaluptein*). De geestelijke leiders van het volk zien zichzelf als wijs en verstandig, maar ze verstaan het geheim van Jezus en Zijn Koninkrijk niet. Maar aan jonge kinderen – die niet in tel zijn; de armen, de zachtmoedigen – aan hen maakt God dit geheim bekend. Jezus verwondert Zich hierover en dankt Zijn Vader hiervoor. Dat is Zijn welbehagen, de keus van Zijn Vaderhart. Dat geeft de Vader vreugde en Jezus verheugt Zich met Hem. Jezus heeft een unieke band met Zijn Vader. Zij kennen elkaar zoals niemand Hen kent. Hij maakt die kennis bekend aan wie Hij wil. We mogen Hem erom vragen. Hij heeft beloofd: 'Bid en u zal gegeven worden; zoek en u zult vinden; klop en er zal voor u opengedaan worden. (Mt.7:7). Waag het met Zijn woord! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw vreugde over het werk van Uw Vader.

Geef dat we ons met U over Uw Vader en Zijn werk verheugen. Omwille van Uw offer, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Heeft Jezus zich vaker verheugd?
2. Hoe kan vreugde tot dankbaarheid leiden zoals bij Jezus?
3. Verheug je je met Jezus mee? Waarom?

5 WEES BLIJ OVER DE VREUGDE VAN GOD DE HEILIGE GEEST

Lezen: Handelingen 2:1-13, 41-47

En de discipelen werden vervuld met blijdschap en met de Heilige Geest. (Handelingen 13:52)

Want het Koninkrijk van God bestaat niet uit eten en drinken, maar uit gerechtigheid en vrede en blijdschap in de Heilige Geest. (Romeinen 14:17)

De vrucht van de Geest is echter: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. (Galaten 5:22)

En bedroef de Heilige Geest van God niet, door Wie u verzegeld bent tot de dag van de verlossing. (Efeziërs 4:30).

Niet alleen God de Vader en God de Zoon verheugen Zich, maar ook God de Heilige Geest. Hij deelt in Hun vreugde. De Bijbel zegt dit niet met zoveel woorden, maar het is ondenkbaar dat Hij daarvan zou uitgesloten zijn. De gemeenschap van Vader, Zoon en Heilige Geest is de hoogste die er is. De Heilige Geest verheugt zich over het werk van de Vader in heilsbeschikking en over het werk van de Zoon in heilsverwerving. Zijn aandeel in Hun werken en Zijn eigen werk in heilsbediening geven Hem vreugde. Hij laat het Evangelie verkondigen én geeft mensen er deel aan. Jezus heeft dat gezegd: 'Die zal Mij verheerlijken, want Hij zal het uit het Mijne nemen en het u verkondigen' (Joh.16:14). Toeëigening door middel van de verkondiging waardoor het

heil wordt *toegezegd*! Laten we Gods toezegging serieus nemen.

De Heilige Geest geeft vreugde. Zijn uitstorting gaat gepaard met vreugde. Jezus' leerlingen loven uitbundig, in klanktaal, de grote werken van God. Ze geven de indruk dat ze dronken zijn. Ze nemen met vreugde het woord aan. Ze eten samen met vreugde en loven God. Er vindt een uitstorting van liefde en vreugde plaats!

Leerlingen van Jezus worden vervuld met vreugde én met de Heilige Geest. Die zijn met elkaar verbonden. Vreugde in God baant de weg om met de Heilige Geest vervuld te worden. Volgens Paulus bestaat het Koninkrijk van God onder andere in 'blijdschap in de Heilige Geest'. Die blijdschap laat de Heilige Geest groeien en rijpen als Zijn vrucht.

Gelovigen worden opgeroepen om de Heilige Geest niet te *bedroeven* door een slordig leven. Laten ze Hem *blij maken* met een heilig leven, naar Gods geboden, uit liefde en dankbaarheid! Amen.

Gebed

Heilige Geest, dank U dat U zich met de Vader en de Zoon verheugt over Elkaar en Elkaars werken.

Geef dat we ons in U en met U verheugen en U niet bedroeven. Om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom lezen we niet over de vreugde van de Geest?
2. Herken je in je leven vervuld worden met vreugde én de Geest?
3. Hoe kun je de Heilige Geest blij maken?

6 WEES BLIJ OVER CHRISTUS' DAG

Lezen: Johannes 8:30-59

U (Jezus) bent toch niet meer dan onze vader Abraham, die ook gestorven is? Ook de profeten zijn gestorven. Voor wie geeft U Zichzelf uit? Jezus antwoordde: Als Ik Mijzelf eer, betekent Mijn eer niets; Mijn Vader is het Die mij eert, van Wie u zegt dat Hij uw God is. En u kent Hem niet, maar Ik ken Hem; en als ik zeg dat Ik Hem niet ken, ben Ik net als u een leugenaar. Maar Ik ken Hem en neem Zijn woord in acht. Abraham, uw vader, verheugde zich er sterk op dat hij Mijn dag zou zien, en hij heeft die gezien en heeft zich verblijd. (Johannes 8:53-56)

Want hij (Abraham) verwachtte de stad die fundamenten heeft, waarvan God de Bouwer en Ontwerper is. (Hebreeën 11:10)

Abraham is meer dan eens blij in de HEERE geweest: bij Gods verschijningen aan hem, bij de belofte van een zoon, bij de geboorte van Izak ('hij lacht'), bij het terugkrijgen van zijn zoon uit de offerdood, bij Izaks huwelijk met Rebekka, enz. De Bijbel spreekt daar niet over bij deze gebeurtenissen, maar we mogen aannemen dat Abraham een hartelijke vreugde in de HEERE gekend heeft.

Jezus spreekt daarover in een gesprek met Zijn volksenoten. Zij zijn trots op hun afstamming van vader Abraham, maar ze doen niet zijn werken, volgens Jezus. Wanneer Hij zegt, dat, wie Zijn woord in acht neemt niet zal sterven, werpen ze tegen: 'Abraham is gestorven en de profeten en zegt U: Als iemand Mijn woord in acht genomen heeft, zal hij beslist de dood niet proeven tot in eeuwigheid? U bent toch

niet meer dan onze vader Abraham, die ook gestorven is?' Jezus beantwoordt hun vraag door hen erop te wijzen dat Hij de hemelse Vader kent en Zijn woord in acht neemt. En dan spreekt Hij over de vreugde van Abraham die zich er sterk op verheugde om Jezus' dag – de dag van de beloofde Messias – te zien. In het geloof heeft hij hem gezien en heeft Hij er zich over verblijd. Voor Abraham geldt wat voor alle gelovigen onder het oude verbond geldt: 'Deze allen zijn in het geloof gestorven. Zij hebben de vervulling van de beloften niet verkregen, maar hebben die vanuit de verte gezien en geloofd en begroet' (Hebr.11:13). Abraham heeft zich verheugd over de zegeningen die de Messias zou brengen. Hij heeft zich verblijd in de hoop op het Nieuwe Jeruzalem: 'de stad die fundamenten heeft'. Zoals de dag van de beloofde Messias Abraham heeft blij gemaakt, zo mag de dag van Jezus' terugkomst in heerlijkheid ons blij maken. Wat een dag zal dat zijn door Zijn verschijning! De Bruidegom komt om Zijn bruid op te halen en dan zal ze altijd bij Hem zijn, amen.

Gebed

*Dank U, HEERE, voor Abrahams vreugde in U en voor zijn verwachten en zien van Christus' dag in het geloof.
Geef dat ook wij daarin mogen delen. Uit genade, amen.*

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom zal Abraham vaker blij in de HEERE zijn geweest?
2. Hoe kan hij zich in de dag van de Messias verheugen?
3. Wat kun je van hem leren voor de dag van Jezus' terugkomst?

7 WEES BLIJ OVER GEBOREN KINDEREN

Lezen: 1 Samuël – 2:11

Toen bad Hanna en zei:

Mijn hart springt op van vreugde in de HEERE, mijn hoorn is opgeheven in de HEERE; mijn mond is wijd open tegen mijn vijanden, want ik verheug mij in Uw heil. Er is niemand zo heilig als de HEERE, want er is niemand buiten U, en er is geen Rotssteen als onze God.

(1 Samuël 2:1,2)

Hanna ('de begenadigde'), de vrouw van Elkana ('God heeft gegrondvest/geschapen'), draagt een zwaar kruis: ze heeft geen kinderen. Zijn andere vrouw Peninna ('koraal') - Elkana heeft twee vrouwen – heeft wel kinderen. Elkana heeft Hanna niet verstoten, maar heeft haar lief. Jaarlijks gaat het gezin naar het heiligdom in Silo om de HEERE te aanbidden en Hem offers te brengen. Elkana geeft dan aan zijn vrouwen en kinderen delen van het offervlees, maar Hanna krijgt een extra-deel als teken van zijn liefde voor haar. Peninna kan dit niet hebben. Ze treitert Hanna met haar kinderloosheid om haar kwaad te maken. Zo gaat het jaar op jaar. Een groot verdriet voor Hanna die moet huilen en niet kan eten. Elkana probeert haar te troosten, maar Hanna is ontroostbaar.

Op een keer is Hanna zo bitter bedroefd dat ze naar het heiligdom gaat waar de hogepriester Eli bij de deur zit om toezicht te houden op wat er in de voorhof gebeurt. Huilend bidt Hanna tot de HEERE en legt ze de gelofte af: Wanneer ze een zoon krijgt zal ze die zijn levenlang aan de HEERE wijden. Eli denkt eerst dat Hanna dronken is, maar later geeft hij haar zijn zegen mee: 'Ga in vrede en de God van Israël zal u geven wat u van Hem gebeden hebt'. Hanna wordt zwanger en

krijgt een zoon die ze Samuël ('van God gebeden') noemt. Heel jong brengt ze hem bij Eli om de HEERE te dienen. Hanna is vol van Gods zegeningen. Ze zingt een loflied om Hem te danken en groot te maken. Haar lied is een profetie die verder reikt dan Hanna' omstandigheden. Later zal Maria, Jezus' moeder, putten uit deze lofzang. Hanna's hart springt op van vreugde in de HEERE over Zijn heil. Ze uit haar vreugde in haar lied. Wat een voorbeeld voor ons om blij te zijn/te worden, wanneer er kinderen geboren worden! Dan zien we de Schepper aan het werk. Alle reden om blij te worden in God en Hem te danken, te loven en te aanbidden! Amen.

Gebed

Vader in de hemel, we danken U voor Hanna's vreugde in U en voor haar lofzang.

We bidden U om ons blij te maken in U, wanneer er kinderen geboren worden, en om te zingen tot lof van U. In Jezus' Naam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken:

1. Waarover is Hanna blij?
2. Ken je in de Bijbel meer voorbeelden dat verdriet verandert in vreugde?
3. Waarin stemt de lofzang van Maria (Lk.1:46-55) overeen met die van Hanna?

8 WEES BLIJ OVER DE DIENST VAN DE HEERE

Lezen: 2 Samuël 6

David huppelde uit alle macht voor het aangezicht van de HEERE; en David was gekleed in een linnen priesterhemd. Zo brachten David en heel het huis van Israël de ark van de HEERE over, met gejuich en met bazuingeschal. En het gebeurde, toen de ark van de HEERE in de stad van David kwam, dat Michal, de dochter van Saul, uit het venster neerkeek. Toen zij de koning David zag springen en huppelen voor het aangezicht van de HEERE, verachtte zij hem in haar hart. Toen zij de ark van de HEERE de stad binnenbrachten, zetten zij die op zijn plaats, midden in de tent die David ervoor gespannen had. En David bracht brandoffers voor het aangezicht van de HEERE en dankoffers. Toen David klaar was met het brengen van het brandoffer, zegende hij het volk in de Naam van de HEERE van de legermachten. (2 Samuël 6:14-18)

Na zijn overwinning op de Filistijnen wil David de ark, uit Baälim-Juda overbrengen naar de hoofdstad Jeruzalem. Hij wil daar een tent voor haar spannen. David wil het teken van Gods tegenwoordigheid dichtbij zich hebben. Bij zijn oorlogen tegen de Filistijnen heeft David de HEERE steeds om raad gevraagd (2 Samuël 5:17-25), maar dat doet hij nu niet. De poging om de ark naar Jeruzalem over te brengen mislukt, omdat ze niet gedragen wordt overeenkomstig Gods voorschrift. De ark komt dan in het huis van Obed-Edom terecht. Wanneer David hoort, dat de ark daar zegen brengt, doet hij na drie maanden een nieuwe poging om de ark over te brengen. Dit gebeurt vol blijdschap en met offers aan de

HEERE. De koning – gekleed in een linnen lijfrok; priesterkleding – huppelt uit alle macht voor het aangezicht van de HEERE. Hij doet dat te midden van het gewone volk voor de ark uit. David maakt zich klein voor God en voor zijn volk. Hij is zo blij dat de HEERE in Jeruzalem komt wonen. Met gejuich en bazuingeschal wordt de ark overgebracht. Het is feest voor de HEERE! Koningin Michal kijkt uit het raam en ziet haar huppelen te midden van het volk. Ze begrijpt niets van zijn vreugde in de HEERE. In haar hart veracht ze David. Even later spot ze met zijn gedrag. Hij heeft zich minderwaardig gedragen. Maar David laat zich zijn vreugde in de HEERE niet ontnemen. Hij heeft gedanst uit vreugde en dankbaarheid voor de HEERE! Michal blijft kinderloos. Spotten met de dienst van God is gevaarlijk. Beklagenswaardige Michal, maar een gelukkige David! De vreugde in God overwint! Amen.

Gebed

HEERE, God van Israël, dank U voor Davids vreugde in U en voor zijn getuigenis tegenover zijn volk en Michal.

Geef dat we ons in U verheugen en ons die vreugde niet laten ontnemen. In Jezus' Naam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Begrijp je Davids vreugde en Michals reactie?
2. Waarom wordt de tabernakel niet overgebracht (2 Kron.1:3)?
3. Hoe kun je je vreugde in God vasthouden?

9 WEES BLIJ IN GOD

Lezen: Psalm 42 en 43

Doe mij recht, o God, en voer mijn rechtszaak; bevrijd mij van het volk zonder goedertierenheid, van de man van bedrog en onrecht. Want U bent de God van mijn kracht. Waarom verstoot U mij dan? Waarom ga ik steeds in het zwart gehuld, door de onderdrukking van de vijand? Zend Uw licht en Uw waarheid; laten die mij leiden, mij brengen tot Uw heilige berg en tot Uw woningen, zodat ik kan gaan naar Gods altaar, naar God, mijn blijdschap, mijn vreugde; dat ik U met de harp kan loven, o God, mijn God! (Psalm 43:1-4)

De dichter van Psalm 42 en 43 – oorspronkelijk één geheel – is in grote nood. Hij bevindt zich ver van de tempel in Jeruzalem en hij heeft heimwee naar de eredienst. Hij verlangt naar de HEERE als een hinde die naar de waterbeken smacht. Vijanden bespotten hem met ‘Waar is uw God?’ Met heimwee denkt hij terug hoe hij met velen optrok naar Gods huis ‘onder luide vreugdegezing en lofliederen: een feestvierende menigte’. Wat een vreugde in de HEERE! Hij is nu terneergeslagen, maar hij geeft niet toe aan zijn neerslachtigheid. Hij spreekt zichzelf toe: ‘Hoop op God, want ik zal Hem weer loven voor de volkomen verlossing van Zijn aangezicht’. Dit refrein keert drie keer terug in deze psalmen. In Psalm 43 doet hij een beroep op de HEERE als pleitbezorger in zijn rechtszaak met zijn vijanden: mensen zonder godsvrucht, vol bedrog en onrecht. Hij klemt zich vast aan de HEERE: ‘Want U bent de God van mijn kracht’. Hoe kan het dan dat Hij hem verstoot; dat hij rouwkleding moet dragen als iemand die een groot verlies heeft geleden? Maar de dichter

blijft niet in zijn klacht steken. Hij smeekt de HEERE om Zijn leiding: 'Zend Uw licht en Uw waarheid; laten die mij leiden, mij brengen tot Uw heilige berg – Sion, de tempelberg - en tot Uw woningen'. Hij wil naar het altaar gaan: de plaats van het offer, van verzoening en vergeving. Hij wil de HEERE zelf ontmoeten: 'mijn blijdschap, mijn vreugde' (letterlijk: 'de God van de vreugde van mijn juichen'). Hij is de Bron van zijn overvloedige vreugde. Hij wil die uiten door op de harp Hem te loven: 'o God, mijn God'. Wat een hoop, die niet teleurstelt, omdat de liefde van God in zijn hart is uitgestort door de Heilige Geest!

Gebed

God van vreugde, dank U voor Uw werk in het leven van deze dichter, voor zijn gebed en voor zijn hoop.

Geef ons die hoop en vervul die om blij te zijn in U. In Jezus' Naam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Verlang je naar de eredienst om God te ontmoeten?
2. Waarom mag je jezelf en anderen aanspreken met 'Hoop op God'?
3. Ken je God als de bron van overvloedige vreugde? Hoe? Waarom?

10 WEES BLIJ OP DE RUSTDAG VAN DE HEERE

Lezen: Psalm 92

Een psalm, een lied, op de sabbatdag.

Het is goed om de HEERE te loven en voor Uw Naam psalmen te zingen, Allerhoogste; in de morgen Uw goedertierenheid te verkondigen en Uw trouw in de nachten, op het tiensnarig instrument en op de luit, bij snarenspeel op de harp. Want U hebt mij verblijd, HEERE, met Uw daden; ik zal vrolijk zingen over de werken van Uw handen. HEERE, hoe groot zijn Uw werken; zeer diep zijn Uw gedachten. (Psalm 92:1-6)

De onbekende dichter van deze Psalm heeft de HEERE lief en dient Hem. Dat blijkt uit zijn lied dat bestemd is voor de sabbat, de wekelijkse rustdag voor Israël. De dichter zet in met: 'Het is goed om de HEERE te loven'. Dat is goed voor de God van Israël, maar ook voor de mensen die Hij geschapen heeft tot Zijn eer. God loven om te leven. De dichter spreekt niet alleen over de HEERE, maar ook tot Hem: '...en voor Uw Naam psalmen te zingen, Allerhoogste; in de morgen Uw goedertierenheid - Uw verbondsliefde (Hebr. *chèsèd*) - te verkondigen en Uw (verbonds)trouw (Hebr. *èmet*; woordspeling!) in de nachten, op het tiensnarig instrument en op de luit, bij snarenspeel op de harp'. Hij wil lofliederen zingen voor zijn God, de Allerhoogste, overdag en 's nachts, met allerlei muziekinstrumenten. Musiceren tot Zijn eer!

De dichter wil dit doen, omdat God hem verblijd heeft met Zijn daden; daden van redding die hij heeft ervaren. Hij duidt ze niet nader aan, maar Hij weet het: 'Dit heeft de HEERE gedaan'. Hij is blij in Hem en over Hem. Daarom laat hij volgen: 'Ik zal vrolijk zingen over de werken van Uw handen'.

Zo uit hij zijn vreugde. Hij komt tot aanbedding: 'HEERE, hoe groot zijn Uw werken, zeer diep zijn Uw gedachten'. Gods werken ziet hij en daarin erkent hij Gods diepe gedachten die in Zijn werken zichtbaar worden. De dichter gaat van kracht tot kracht: van de vreugde in God naar de lofprijzing en aanbedding van Hem. De HEERE vermenigvuldigt Zijn genade. Het is hem goed nabij Hem te zijn en Zijn Naam en werken te loven! Wat een voorbeeld voor ons om op de wekelijkse rustdag blij te zijn in God en die vreugde mee te nemen naar de dagen van de week! Amen.

Gebed

Dank U, Vader, voor Uw genadegave van de vreugde in U op de rustdag en op alle dagen en voor de lofprijzing en aanbedding van U.

Geef ons dit geschenk, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Weet je in de Bijbel meer voorbeelden dat God vreugde geeft?
2. Wat is de betekenis van muziek voor de lofprijzing en aanbedding van God?
3. Hoe kun je aangesloten worden op de bron van vreugde in God?

11 WEES BLIJ IN HET DIENEN VAN DE HEERE

Lees: Psalm 100

Een lofpsalm.

Juich voor de HEERE, heel de aarde; dien de HEERE met blijdschap, kom voor Zijn aangezicht met vrolijk gezang.

Weet dat de HEERE God is; Hij heeft ons gemaakt – en niet wij – Zijn volk en de schapen van Zijn weide.

Ga Zijn poorten binnen met een lofoffer, Zijn voorhoven met een lofzang; loof Hem, prijs Zijn Naam.

Want de HEERE is goed, Zijn goedertierenheid is voor eeuwig, Zijn trouw van generatie op generatie. (Psalm 100)

Psalm 100 is de blijdste van alle psalmen genoemd. De dichter is vol vreugde in de HEERE. Vanuit die blijdschap roept hij de hele aarde - alle bewoners - op om de God van Israël toe te juichen, om Hem met blijdschap te dienen en om voor Zijn aangezicht te komen met vrolijk gezang. Wat hijzelf heeft ontvangen, dat gunt hij iedereen. Zijn blik richt zich daarbij op de voltooiing van het Koninkrijk van God. Dan wordt dit werkelijkheid. Wat een toekomstperspectief!

Alle volken moeten weten dat de HEERE, de God van Israël, God is. Hij heeft het Joodse volk uitgekozen, geroepen en gevormd tot Zijn volk. Hij is de Herder en de Joden zijn de schapen van Zijn weide. De HEERE is een unieke God en Hij heeft een uniek volk. Daar moeten de volken rekening mee houden, want in en door de Messias van Gods volk worden zij gezegend. En wie Israël zegent, wordt door God gezegend, maar wie Israël vervloekt, wordt door God vervloekt (Gen.12:3).

De dichter roept alle volken op de poorten van de tempel binnen te gaan met een lofoffer en Zijn voorhoven met een lofzang. Zijn gedachten nemen een hoge vlucht. In de tijd van Jezus was er een groot plein bij de tempel, 'de voorhof van de heidenen', waarin iedereen mocht komen. In de eigenlijke tempel mochten alleen de Joden komen. De dichter wekt de volken op om de HEERE te loven en Zijn Naam te prijzen. Het is één en al lofprijzing en aanbidding! Daar heeft de HEERE recht op, want Hij is de Schepper van de volken.

De reden om de HEERE te prijzen is dat Hij goed is en dat Zijn goedertierenheid – Zijn verbondsliefde - is voor eeuwig en Zijn (verbonds) trouw van generatie op generatie. De HEERE is vol goedheid die Hij bewijst aan mensen. Zijn liefde en Zijn trouw zijn voor eeuwig. De laatste woorden zijn een refrein dat telkens klinkt in de Psalmen. Van Gods liefde en trouw wordt gezongen de eeuwen door: 'want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig' (Ps.136:1,2, enz.). Kun je zingen, zing dan mee! Amen.

Gebed

HEERE, God van Israël en de volken, dank U voor deze psalm, voor de opwekking om U met vreugde te dienen.

Geef ons die vreugde en dat we anderen ertoe opwekken, tot eer van U. Om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom is deze dichter zo blij?
2. Hoe komt hij aan dit toekomstperspectief?
3. Herken je zijn vreugde in de eredienst?

12 WEES BLIJ OVER DE GAVEN VAN DE HEERE

Lezen: Jesaja 61

(Jesaja profeteert:) Ik ben zeer vrolijk in de HEERE, mijn ziel verheugt zich in mijn God, want Hij heeft mij bekleed met de klederen van het heil, de mantel van gerechtigheid heeft Hij mij omgedaan, zoals een bruidegom zich bekleedt met priesterlijk hoofdsieraad en een bruid zich tooit met haar sieraden. Want zoals de aarde haar gewas voortbrengt en zoals een tuin het daarin gezaaide doet opkomen, zo zal de Heere HEERE gerechtigheid doen opkomen en lof voor alle volken. (Jesaja 61:10,11)

De profeet Jesaja getuigt van wat de HEERE hem heeft gegeven: zalving en zending naar het volk Israël. Hij is gezonden om een blijde heilstijding uit te roepen: genezing voor gebrokenen van hart, bevrijding voor gevangenen, troost voor treurende. Het jaar van het welbehagen van de HEERE breekt aan: zegen voor Zijn volk én vloek voor Zijn vijanden. De HEERE geeft hoofdsieraad voor as – teken van droefheid -, vreugdeolie voor rouw en een feestkleed voor droefheid. Israël als koninkrijk van priesters komt zijn bestemming, tot zegen van de volken. Getuigen zullen erkennen, ‘dat zij een nageslacht zijn dat de HEERE heeft gezegend’.

Jesaja is zo vol van zijn heilsboodschap dat hij zijn vreugde uitjubelt: ‘Ik ben zeer vrolijk in de HEERE, mijn ziel verheugt zich in mijn God’. De HEERE heeft hem bekleed met heil en gerechtigheid zoals een bruidspaar zich kleedt voor elkaar en voor de bruiloft. Zoals in de lente alles uitloopt, ‘zo zal de Heere HEERE gerechtigheid doen opkomen voor alle volken’. Wat een perspectief!

In de synagoge van Nazareth leest Jezus deze profetie voor en zegt dat deze nu in Hem vervuld is. Hij is de Drager en Brenger van het heil bij uitstek! Meer dan Jesaja is hier! Jesaja's vreugde in de HEERE is Jezus' vreugde. Ten diepste is Jezus' persoon en werk de bron van Jesaja's vreugde. Omwille van Jezus' lijden en sterven heeft Jesaja deze heilsboodschap mogen brengen. Wat een vreugde in de HEERE bij Jesaja en bij Jezus! Vreugde is aanstekelijk. Laten we ons met Jesaja en Jezus verheugen! Amen.

Gebed

God van vreugde, we danken U voor Jesaja' vreugde in U en voor de vervulling van deze profetie in Jezus.

We bidden U: Geef dat we blij zijn in U en Uw blijde boodschap doorgeven. Uit genade. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Welke bemoediging brengt deze profetie tegen de achtergrond van de Babylonische ballingschap?
2. Kun je dit bekleed worden ook ervaren (vgl. Zach.3)?
3. Welke taak heb je in het doorgeven van het Evangelie?

13 WEES BLIJ OVER DE WOORDEN VAN DE HEERE

Lezen: Jeremia 15

(Jeremia bidt:) U, HEERE, U kent mijn onschuld, denk aan mij en zie naar mij om, wreek mij op mijn vervolgers. Neem mij in Uw geduld niet weg, weet dat ik omwille van U smaad draag. Zodra Uw woorden gevonden werden, at ik ze op. Uw woord was mij tot vreugde en tot blijdschap in mijn hart, want U Naam is over mij uitgeroepen, HEERE, God van de legermachten. (Jeremia 15:15,16)

De profeet Jeremia heeft het heel moeilijk met de boodschap die hij van God moet brengen aan het volk van Juda. Hij moet de ondergang van zijn volk aankondigen, wat niemand gelooft. Hij stort zijn hart uit in een bittere klacht. Hij betreurt zijn geboortedag. Iedereen vervloekt hem. Maar de HEERE zegt tegen Jeremia dat Hij voor hem gezorgd heeft en voor hem is opgekomen in moeilijke tijden.

Jeremia gaat bidden. Hij doet een beroep op Gods alwetendheid. De HEERE kent zijn onschuld. Hij vraagt of God aan hem wil denken en naar hem wil omzien. Of Hij zich wil wreken op Jeremia's vervolgers en hem in Zijn geduld in het leven wil sparen. 'HEERE, omwille van U draag ik smaad'. Hij werpt zich helemaal op zijn God.

En dan herinnert Jeremia zich het verleden dat zo anders was. Zodra hij Gods woorden gevonden had – in de heilige boekrollen? – at hij die op. Onmiddellijk eigende hij zichzelf die helemaal toe. Waarom? 'Uw woord was mij tot vreugde en tot blijdschap in mijn hart'. Gods woorden waren voor hem een bron van vreugde. Daarin hoorde hij de stem van de HEERE, zijn God. Ze waren voor hem geest en leven. In die woorden hoorde hij Gods Naam die over hem was

uitgeroepen. Jeremia was aan de HEERE gewijd. In Zijn Naam profeteerde hij. Hij is de HEERE, de God van de legermachten, van Zijn heilige engelen.

Jeremia kent vreugde in de HEERE en vreugde over Zijn woorden, maar veel levensvreugde moet hij ontberen. Hij beklagt zich over zijn lot, maar de HEERE roept hem tot bekering: 'Als u terugkeert (naar Mij), laat Ik u terugkeren (naar het volk), u zult voor Mijn aangezicht gaan staan. Als u wat kostbaar is, afscheidt van wat waardeloos is, zult u als Mijn mond zijn'. De HEERE belooft Jeremia Zijn tegenwoordigheid en bevrijding uit de hand van zijn belagers. Met Hem kan de profeet verder. Hij is de bron van zijn vreugde en kracht! Wat een genade! Amen.

Gebed

Dank U, HEERE, God van Israël, voor Jeremia's vreugde in Uw woorden te midden van zoveel ellende.

Geef ons vreugde in U om Uw Woord. In Jezus' Naam, amen. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Hoe kunnen de woorden van God Jeremia blij maken?
2. Weet je meer bijbelse voorbeelden van vreugde in God, terwijl er weinig levensvreugde is?
3. Herken je dit in je eigen leven? Hoe? Waarom?

14 WEES BLIJ IN DE HEERE IN GROTE NOOD

Lezen: Habakuk 3

(Habakuk profeteert:) Al zal de vijgenboom niet in bloei staan en er geen vrucht aan de wijnstok zijn, al zal de opbrengst van de olijfboom tegenvallen en zullen de velden geen voedsel voortbrengen, al zal het kleinvee uit de kooi verdwenen zijn en er geen rund in de stallen over zijn – ik zal dan toch in de HEERE van vreugde opspringen, mij verheugen in de God van mijn heil.

*De HEERE Heere is mijn kracht, Hij maakt mijn voeten als die van de hinden, en Hij doet mij treden op mijn hoogten. Voor de koorleider, bij mijn snarenspeel.
(Habakuk 3:17-19)*

De profeet Habakuk ('omhelzing'?) worstelt met het Godsbestuur. Hij kondigt eerst Zijn strafgericht door de Chaldeeën - de Babyloniërs - aan en daarna Zijn strafgericht over hen. In de vorm van een gebed profeteert hij de komst van de HEERE, Die de volken oordeelt en Zijn volk Israël bevrijdt. Gods oordeel vervult hem met vrees. Hij bidt: 'HEERE, Uw werk, behoud het in het leven in het midden van de jaren, maak het bekend in het midden van de jaren; denk in Uw toorn aan ontferming!' Het komende strafgericht over de vijanden doet hem beven. Toch ziet hij, vol vertrouwen op de HEERE, de dag van het oordeel tegemoet: 'Zeker, ik zal rustig wachten op de dag van de benauwdheid, als die aanbreekt voor het volk dat ons zal aanvallen'. In aangrijpende beelden beschrijft hij de nood die over zijn volk en de wereld komt: 'Al zal de vijgenboom niet in bloei staan en er geen vrucht aan de wijnstok zijn, al zal de opbrengst van de olijfboom tegenvallen en zullen de velden geen voedsel

voortbrengen, al zal het kleinvee uit de kooi verdwenen zijn en er geen rund in de stallen over zijn'. Wat blijft er over om te leven, wanneer fruitteelt, akkerbouw en veeteelt – levensbronnen - gaan ontbreken? Dan kun je toch alleen maar huilen? Maar dat doet Habakuk niet. Hij zegt: 'Ik zal dan toch in de HEERE van vreugde opspringen, mij verheugen in de God van mijn heil'. In zo'n noodsituatie kun je alleen een *klaaglied* aanheffen, maar Habakuk zingt een *loflied*: 'De HEERE Heere is mijn kracht, Hij maakt mijn voeten als die van de hinden, en Hij doet mij treden op mijn hoogten'. God is de bron van zijn vreugde en kracht! Wat is Habakuk gelukkig en wij met hem, wanneer we in grote nood blij mogen zijn in de HEERE! Dat is de kracht van het geloof dat bergen verzet, amen.

Gebed

Dank U, HEERE, dat U de bron van vreugde en kracht bent van Habakuk in moeilijke omstandigheden.

Geef dat in nood U onze bron van vreugde en kracht bent. In Jezus' Naam, door Uw Heilige Geest. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Herken je Habakuks worsteling met het Godsbestuur? Zo ja, hoe? Zo nee, waarom niet?
2. Ken je voorbeelden in de Bijbel, in de geschiedenis en in je eigen leven van vreugde in God te midden van grote nood?
3. Hoe kun je je voorbereiden op zulke situaties?

15 WEES BLIJ OVER JEZUS' KONINGSCHAP

Lezen: Zacharia 9:1-10

(Zacharia profeteert:) Verheug u zeer, dochter van Sion! Juich, dochter van Jeruzalem! Zie, uw Koning zal tot u komen, rechtvaardig en Hij is een Heiland, arm en rijdend op een ezel, op een ezelsveulen, het jong van een ezelin. Ik zal de strijdwagens uit Efraïm wegnemen en de paarden uit Jeruzalem. De strijdboog zal weggenomen worden. Hij zal vrede verkondigen aan de heidenvolken. Zijn heerschappij zal zijn van zee tot zee, van de rivier de Eufraat tot aan de einden der aarde. (Zacharia 9:9,10)

De profeet Zacharia brengt het woord van God aan de ballingen in Juda die teruggekeerd zijn uit Babel. Hij voorzegt hoe de HEERE het ene gebied na het andere verovert en Zijn rijk vestigt. De wereldmacht zal vallen voor het aangezicht van God.

Wanneer de HEERE Zijn Koninkrijk heeft opgericht, geeft Hij het aan de beloofde Messias. Vol vreugde profeteert Zacharia: 'Verheug u zeer, dochter van Sion! Juich, dochter van Jeruzalem! Zie, uw Koning zal tot u komen'. De bevolking van Jeruzalem wordt aangesproken als een maagd; toegewijd aan de HEERE, de Man van Israël. De inwoners van de stad worden opgeroepen om zich te verheugen en om de komende Koning toe te juichen. Hij is een rechtvaardige en nederige Koning. Hij rijdt op een jonge ezelin. Niet op een paard; het oorlogsdier bij uitstek. Hij is een Vredevorst, een Redder. Hij heeft geen oorlogsmateriaal nodig. Hij zal de strijdwagens uit Efraïm, de paarden uit Jeruzalem en de strijdboog wegnemen. De Messias zal aan volken vrede verkondigen. Zijn Koninkrijk zal zich uitstrekken van zee tot

zee: van de Perzische Golf tot de Middellandse Zee en van de rivier de Eufraat tot de einden der aarde. Zijn vrede rijk komt voor het Joodse volk en voor de volken van de aarde. Wat een toekomst!

Bij Jezus' intocht in Jeruzalem gaat deze profetie in vervulling volgens Mattheüs (21:4-7). De menigte, die voorop loopt en die volgt, roept: 'Hosanna, de Zoon van David! Gezegend Hij Die komt in de Naam van de Heere! Hosanna, in de hoogste hemelen!' De menigte begint zich te verblijden en God met luide stem te loven om alle machtige daden die ze zien (Lk.19:37). Wat een vreugde! Als deze eerste vervulling al zoveel vreugde geeft, hoe groot zal de vreugde niet zijn wanneer Jezus terugkomt in heerlijkheid om Zijn Koninkrijk te voltooien! Dat zal een hoogtepunt van vreugde in de HEERE zijn! Amen.

Gebed

Hemelse Vader, dank U voor de vreugde van Zacharia en zijn oproep om zich te verheugen over de komst van de Messias en Hem toe te juichen.

Geef ons die vreugde over Jezus' terugkomst. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Hoe uit Zacharia zijn vreugde?
2. Verheug je je over Jezus' eerste komst? Waarom?
3. Maakt Zijn terugkomst je blij?

16 WEES BLIJ OVER JEZUS' KOMST

Lezen: Lukas 2:26-45

(Lukas vertelt:) En toen Elizabet de groet van Maria hoorde, gebeurde het dat het kindje opsprong in haar schoot; en Elizabet werd vervuld met de Heilige Geest, en zij riep met luide stem en zei: Gezegend ben je onder de vrouwen en gezegend is de vrucht van je schoot. En waaraan heb ik te danken dat de moeder van mijn Heere naar mij toe komt? Want zie, toen het geluid van je groet in mijn oren klonk, sprong het kindje van vreugde op in mijn schoot. (Lukas 1:41-44)

Na de aankondiging van Jezus' geboorte en de mededeling dat haar nicht Elizabeth zwanger is, reist Maria met haast naar Elizabeth in het bergland van Juda. Wat ze meegemaakt heeft, wil ze delen met haar familieleden die ook bijzondere dingen meemaken: een zwangerschap op hoge leeftijd. Wanneer Maria de woning van Zacharia en Elizabeth binnenstapt en Elizabeth groet met 'vrede' (*sjaloom*) gebeurt er iets wonderlijks in het lichaam van Elizabeth. Het kindje springt van vreugde op in haar moederschoot. Elizabeth wordt vervuld met de Heilige Geest en roept luid: 'Gezegend ben je onder de vrouwen en gezegend is de vrucht van je schoot. En waaraan heb ik te danken dat de moeder van mijn Heere naar mij toekomt?' De nog ongebooren Johannes de Doper is blij met de komst van Jezus, de Zoon van Maria. Zijn vreugde leidt ertoe dat Elizabeth vervuld wordt met de Heilige Geest en begint te profeteren over Maria en haar Kind. De Heilige Geest is de Geest van vreugde en profetie. Bij de geboorte van Johannes verheugt Elizabeth zich met buren en familieleden over Gods grote barmhartigheid (Lk.1:58)

Later spreekt Johannes de Doper over zichzelf als de vriend van Jezus, de Bruidegom. Wanneer hij de stem van de Bruidegom hoort, wordt hij blij. 'Ja', zegt Johannes, 'deze blijdschap is nu volkomen geworden' (Joh.3:28-30). Niets kan Johannes blijer maken dan Jezus' *verschijning*, al betekent het zijn *verdwijning*. De vreugde in Jezus maakt zijn zelfverloochening licht. Niet ik, maar Hij! 'Zijn Naam moet eeuwig' eer ontvangen!' Amen.

Gebed

*Hemelse Vader, dank u voor de vreugde van Johannes de Doper over Uw Zoon en voor zijn zelfverloochening.
Laat ons in die vreugde delen en leer ons onszelf verloochenen. In Jezus' Naam, amen.*

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Herken je iets van Maria's reis naar Elizabeth in je leven?
2. Wanneer is Johannes de Doper wedergeboren?
3. Wat leer je van Johannes' vreugde over Jezus?

17 WEES BLIJ OVER GODS GENADE

Lezen: Lukas 1:26-56

En Maria zei:

Mijn ziel maakt de Heere groot en mijn geest verheugt zich in God, mijn Zaligmaker, omdat Hij heeft omgezien naar de nederige staat van Zijn dienaars. Want zie, van nu aan zullen alle geslachten mij zalig spreken, want Hij Die machtig is, heeft grote dingen aan mij gedaan en heilig is Zijn Naam. En Zijn barmhartigheid is van geslacht tot geslacht over hen die Hem vrezen. (Lukas 1:46-50)

Bij de begroeting door Maria voelt Elizabeth in haar moederschoot de vreugde van haar ongeboren kind. Dit maakt haar blij. Daar geeft ze uiting aan: 'Want zie, toen het geluid van je groet in mijn oren klonk, sprong het kindje van vreugde op in mijn schoot'.

De vreugde in de HEERE werkt aanstekelijk, want ook Maria verheugt zich in God, haar Zaligmaker. Samen zijn deze vrouwen blij in God.

Maria zingt: 'Mijn ziel maakt de Heere groot en mijn geest verheugt zich in God, mijn Zaligmaker'. Spreekt Elizabeth over Maria's geloof en gelukkige staat, zelf zingt ze over wat God in haar leven heeft gedaan. Met haar hele wezen maakt ze God de Heere (Gr. *kurios*) – de Naam van God in de Griekse vertaling van het Oude Testament – groot en verheugt ze zich in God haar Redder, de God van haar heil, waar de Psalmen van zingen (24:5; 25:5). Hij heeft naar haar omgezien als een arm en ongetrouwd meisje dat bij de mensen niet in tel is. Ze is Gods dienaars. Als moeder van de Messias zullen alle generaties haar gelukkig prijzen. Maar daar blijft ze niet in steken. Ze roemt Gods kracht die Hij in haar leven heeft

betoond én Zijn heilige Naam. Gods heilshandelen geldt echter niet alleen haar. Het strekt zich uit ‘van geslacht tot geslacht over hen die Hem vrezen’. Maria zingt Gods lof en tegelijk profeteert ze over Gods regering in de wereld en in Israël. Wat een vreugde in de HEERE! In haar lofzang geeft ze daar stem aan. De HEERE is zo goed voor haar. Ze is blij over Gods genade, amen.

Gebed

HEERE, God van ons heil, dank U voor Uw werk in en door Maria en voor haar vreugde in U.

We bidden U: Laat jongeren en ouderen blij zijn in U, Uw Naam loven en profeteren. Open onze lippen om Uw lof te verkondigen. Omwille van Jezus, Uw Zoon, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Elizabeth en Maria ervaren de zegen van ‘de gemeenschap van de heiligen’, van de gelovigen. Wat kun je van hen leren?
2. Ze zijn blij in de HEERE. Waarom?
3. Hoe uiten ze hun vreugde? Wat kun je van hen leren?

18 WEES BLIJ OVER DE BEKERING VAN ZONDAREN

Lezen: Lukas 15:1-10

(Jezus vertelt:) En als hij (de herder) het (verloren schaap) gevonden heeft, legt hij het vol blijdschap op zijn schouders. En als hij thuiskomt, roept hij zijn vrienden en burens bijeen en zegt tegen hen: Wees blij met mij, want ik heb mijn schaap gevonden, dat verloren was.

Ik (Jezus) zeg u dat er evenzo blijdschap zal zijn in de hemel over één zondaar die zich bekeert, meer dan over negenennegentig rechtvaardigen, die de bekering niet nodig hebben...Zo zeg Ik u, is er blijdschap vóór de engelen van God over één zondaar die zich bekeert. (Lukas 15:5-7,10)

Van Jezus' bediening gaat aantrekkingskracht uit. Tollenaars - belastingambtenaren in dienst van de gehate Romeinen – en publieke zondaars komen naar Hem toe om de blijde boodschap van Zijn Koninkrijk te horen dat ook voor hen bestemd is. Maar de geestelijke leiders mopperen hierover. Ze zeggen: 'Deze Man (Jezus) ontvangt zondaars en eet met hen'. In dit verband vertelt Jezus drie gelijkenissen over wat *verloren* is en *gevonden* wordt: het verloren schaap, de verloren penning en de verloren zoon. Er is een opklimming: één van de honderd, één van de tien en één van de twee. Zo groot is Gods liefde die het verlorene zoekt en vindt. Dit geeft Hem vreugde in tegenstelling tot de ergernis van de geestelijke leiders.

Jezus vertelt: Een herder heeft honderd schapen en hij is er één kwijt. Hij gaat het zoeken. Wanneer hij het vindt, legt hij het *vol blijdschap* op zijn schouders. Thuisgekomen roept hij vrienden en burens bij elkaar om met hem blij te zijn. En dan

maakt Jezus de toepassing: Er is vreugde in de hemel over één zondaar die zich bekeert. Grote vreugde bij God en de engelen. Meer vreugde dan over rechtvaardigen in eigen oog zonder behoefte aan bekering.

Jezus herhaalt Zijn onderwijs. Een vrouw heeft tien penningen; waarschijnlijk haar hele vermogen. Ze verliest er één die moeilijk te vinden is. Ze zoekt ijverig. Wanneer ze hem vindt, roept ze haar vriendinnen en buurvrouwen bij elkaar om haar vreugde met hen te delen. Jezus maakt opnieuw de toepassing: 'Zo zeg Ik u, is er blijdschap vóór de engelen van God over één zondaar die zich bekeert'. Vreugde bij God in de tegenwoordigheid van de engelen. Ook die zijn blij. Als Gods dienaren zijn ze nauw betrokken bij de voortgang van Zijn Koninkrijk (Lk.12:8,9; 1 Petr.1:12). Een verloren zoon keert terug naar zijn vader. Hij herstelt hem als zoon en hij richt een maaltijd voor hem aan. 'En ze begonnen vrolijk te zijn' (Lk.15:24). Het feest van Gods genade wordt gevierd over wat verloren was en weer gevonden is. Wat een vreugde op aarde en in de hemel! Amen.

Gebed

Hemelse Vader, we danken U voor Uw vreugde en die van de engelen over de redding van zondaren.

Geef dat ook wij ons daarover verheugen. Uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Lezen we in de Bijbel meer over de vreugde van de engelen (zie o.a. Job 38:7)?
2. Wat betekenen Ef.3:10 en 1 Petr.1:12 in dit verband?
3. Wat zegt de Bijbel nog meer over hun dienst?

19 WEES BLIJ OVER HET LIJDEN OM JEZUS' WIL

Lezen: Handelingen 5:17-42

(Lukas vertelt:) En zij (de leden van de hoge raad) lieten zich door hem (Gamaliël) overtuigen; en toen zij de apostelen bij zich geroepen hadden, geselden zij hen en geboden hun dat zij niet zouden spreken in de Naam van Jezus en zij lieten hen gaan. Zij dan gingen weg uit de tegenwoordigheid van de Raad en waren verblijd dat zij waardig geacht waren, omwille van Zijn Naam smaadheid te lijden. En zij hielden niet op iedere dag in de tempel en bij de huizen onderwijs te geven en Jezus Christus te verkondigen. (Handelingen 5:40-42)

Jezus' apostelen worden gevangen genomen door de hoge raad, maar 's nachts door een engel van de HEERE uit de gevangenis bevrijd. 's Morgens gaan ze naar de tempel om onderwijs te geven over Jezus. Opnieuw worden ze mee genomen door de tempelpolitie. Ze moeten zich verantwoorden voor de Raad. Opnieuw getuigen ze dat ze God meer moeten gehoorzamen dan de mensen én dat God Jezus heeft opgewekt uit de dood Die zij gekruisigd hebben. De raad maakt plannen om de apostelen te doden, maar Gamaliël komt tussenbeide. Hij geeft het advies om de apostelen te laten gaan en te zien wat er met deze Jezusbeweging in de toekomst gebeurt. De hoge raad luistert naar Gamaliël. De apostelen mogen gaan, nadat ze gegeseld zijn en hun opnieuw verboden is om in de Naam van Jezus te spreken. De raad blijft Jezus verwerpen en straft Zijn apostelen met geseling, omdat ze van Hem blijven getuigen. Ze ontvangen 'veertig min één slagen'; een strafmaat ontleend aan de wet (Deut.25:2,3). Wat Jezus voorzegd heeft

(Mk.13:9) gebeurt. Wat Hem overkomen is, dat overkomt hen nu ook. Zij lijdten om Hem.

Na deze pijnlijke geseling verlaten Jezus' apostelen de raadsvergadering *zich verheugend* dat ze waardig geacht zijn omwille van Jezus' Naam smaadheid te lijdten. Herinneren ze zich Jezus' woorden: 'Zalig zijn zij die vervolgd worden om de gerechtigheid, want van hen is het Koninkrijk der hemelen...Verblijd en verheug u, want uw loon is groot in de hemelen, want zo hebben ze de profeten vervolgd die er vóór u geweest zijn (Mt.5:10,12)? Deze reactie van blijdschap na mishandeling is opmerkelijk en moet diepe indruk gemaakt hebben. Gods genade is voor hen genoeg en de Heilige Geest geeft hun die vreugde. Vol vreugde gaan ze door om in de tempel en bij de huizen onderwijs te geven en Jezus Christus te verkondigen. Gods werk gaat door. Hij overwint! Amen.

Gebed

Vader in de hemel, hartelijk dank voor de vreugde van de apostelen in U in hun lijdten om Jezus' wil.

Geef ons die gave in het lijdten. Uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom worden de apostelen gegeseld?
2. Waarom is het een eer om voor Jezus te lijdten?
3. Waarom zijn we lijdensschuw?

20 WEES BLIJ OVER DE KOMST VAN GODS KONINKRIJK

Lezen: Handelingen 7:54 – 8:8

(Lukas vertelt:) En Filippus daalde af naar de stad van Samaria en predikte hun Christus. En de menigten hielden zich eensgezind aan wat door Filippus gezegd werd, omdat zij luisterden en de tekenen zagen die hij deed. Want bij velen die onreine geesten hadden, gingen die er onder luid schreeuwen uit; en veel verlamden en kreupelen werden genezen. En er ontstond grote blijdschap in die stad. (Handelingen 8:5-8)

Na het martelaarschap van Stefanus breekt er een grote vervolging los tegen Christus' gemeente in Jeruzalem. Ze wordt verstrooid over de landstreken van Judea en Samaria; uitgestrooid als zaad over nieuwe akkers. 'Zij dan die overal verspreid waren, trokken het land door en verkondigden het Woord'. Geen zelfbeklag, maar getuigen van Jezus. 'Heilig zijn, o God, Uw wegen, niemand spreek' Uw hoogheid tegen! Wie, wie is een God als Gij, groot van macht en heerschappij?' (Ps.77:8; berijming 1773)

Filippus – één van de zeven helpers van de apostelen (Hand.6:5) – daalt uit het hoger gelegen Jeruzalem af naar de stad Samaria, waar Samaritanen wonen; een mengbevolking die in vijandschap leeft met de Joden. Jezus is hier ook geweest en veel Samaritanen zijn toen tot geloof gekomen (Joh.4:39-42). Hij heeft toen gezegd: 'Zie, Ik zeg u: Sla uw ogen op en kijk naar de velden, want zij zijn wit om te oogsten'. Filippus zal dit mogen doen. Hij verkondigt aan deze mensen Jezus, de Messias van Israël. De HEERE bevestigt zijn prediking door tekenen en wonderen. Hij geeft bevrijding van boze geesten en genezing van zieken: verlamden en

kreupelen. De mensen luisteren naar Filippus en zien de tekenen die hij doet; tekenen van de komst van Gods Koninkrijk. Ze houden zich eensgezind aan wat Filippus hun verkondigt. Van zijn verkondiging gaat kracht uit. Ze verbindt aan Filippus, aan het Evangelie en aan elkaar. Hier ontstaat een nieuwe gemeente. Er komt grote blijdschap in die stad; vreugde over de komst en de kracht van het Evangelie, vreugde in God. Dit alles werkt de Heilige Geest Die Filippus hiervoor gebruikt. De Samaritanen mogen hierin delen. Er gebeuren wonderen van genade: vergeving, bevrijding, genezing! Later worden ze vervuld met de Heilige Geest, wanneer Petrus en Johannes hen bezoeken. God vermenigvuldigt Zijn genade! Amen.

Gebed

God van Israël en van de volken, dank U voor Uw werk in Samaria en voor de vreugde in U.

Bevestig ook vandaag de prediking door tekenen en wonderen en geef vreugde in U. Om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom ontstaat deze vervolging?
2. Hoe is het mogelijk dat vluchtelingen evangelisten worden?
3. Herken je vreugde door de komst van het Evangelie?

21 WEES BLIJ OVER DE DOOP IN JEZUS' NAAM

Lezen: Handelingen 8:26-40

(Lukas vertelt:) En terwijl zij onderweg waren (Filippus en de kamerheer), kwamen zij bij een water. En de kamerheer zei: Kijk, daar is water, wat verhindert mij gedoopt te worden? En Filippus zei: Als u met heel uw hart gelooft, is het geoorloofd. En hij antwoordde en zei: Ik geloof dat Jezus Christus de Zoon van God is. En hij (de kamerheer) liet de wagen stilhouden en zij daalden beiden af in het water, zowel Filippus als de kamerheer en hij doopte hem. En toen zij uit het water opgekomen waren, nam de Geest van de Heere Filippus weg en de kamerheer zag hem niet meer, want hij vervolgde zijn weg met blijdschap. (Handelingen 8:36-39)

Een kamerheer van de kandakè, de koningin van Ethiopië - haar minister van financiën - is naar Jeruzalem gekomen om daar te aanbidden. Blijkbaar heeft hij via Joodse handelaars gehoord over de HEERE, de God van Israël. Hij is een 'godvrezende' geworden; een heiden die de God van Israël dient zonder zich bij Israël te voegen. Op zijn terugreis leest hij op zijn wagen Jesaja 53: over de lijdende Knecht van de HEERE. Filippus - door de HEERE naar deze weg gestuurd - hoort hem hardop lezen. Hij vraagt hem of hij begrijpt wat hij leest. De kamerheer mist een uitlegger en hij nodigt Filippus uit om plaats te nemen in zijn wagen. Vanuit Jesaja 53 verkondigt Filippus hem Jezus wie Hij is en wat Hij gedaan heeft. Blijkbaar heeft hij over de doop gesproken, want wanneer ze water zien wil de kamerheer gedoopt worden. Hij belijdt dat Jezus Christus de Zoon van God is en Filippus doopt hem. De eerste Afrikaan wordt hier gedoopt in Jezus' Naam.

Wanneer ze uit het water omhoog geklommen zijn naar de hoger gelegen weg – de doop vindt plaats door onderdompeling – voert de Geest van de Heere Filippus plotseling weg naar Asdod. De kamerheer zal zich hierover verbaasd hebben. Heeft hij deze verdwijning opgevat als een teken van God? In elk geval, hij gaat niet op zoek naar Filippus, maar reist verder *zich verblijdend*. Het is mogelijk, dat hij niet alleen in water, maar ook in de Heilige Geest gedoopt is. Sommige handschriften lezen hier: ‘Toen zij uit het water opgekomen waren, viel de Heilige Geest op de kamerling en een engel van de Heere rukte Filippus weg’. Vreugde in God stelt hem in staat om zijn weg zelfstandig te vervolgen, vol vreugde. Filippus kan verdwijnen zodra Jezus verschijnt en gevonden wordt. Wat een genade! Amen.

Gebed

Dank U, Heilige Geest, voor Uw werk in het leven van deze kamerheer en voor zijn vreugde in U.

Maak ons vol van U om blij verder te mogen leven. In Jezus' Naam, door de kracht van Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat is het geheim van Filippus' gehoorzaamheid?
2. Waarin merk je Gods leiding in deze geschiedenis?
3. Welk verband is er tussen vreugde en de Heilige Geest?

22 WEES BLIJ OVER LEVEN EN WERKEN VOOR JEZUS

Lezen: Handelingen 20:17-38

(Paulus zegt tegen de ouderlingen van Christus' gemeente in Efeze:) En nu, zie, ik reis, gebonden door de Geest, naar Jeruzalem, en ik weet niet wat ik daar zal tegenkomen, behalve dan dat de Heilige Geest van stad tot stad getuigt dat mij boeien en verdrukkingen te wachten staan. Maar ik maak mij nergens zorgen over, en ook acht ik mijn leven niet kostbaar voor mijzelf, opdat ik mijn loop met blijdschap mag volbrengen, evenals de bediening die ik van de Heere Jezus ontvangen heb om te getuigen van het Evangelie van Gods genade. En nu, zie, ik weet dat u allen, bij wie ik rondgegaan ben en het Koninkrijk van God gepredikt heb, mijn gezicht niet meer zult zien. (Handelingen 20:22-25).

Paulus is op reis naar Jeruzalem. Hij wil op Pinksteren daar zijn. Daarom kan hij de gemeente in Efeze niet bezoeken. Hij nodigt de ouderlingen uit om naar Milete te komen. Hij herinnert hen eraan hoe hij in hun midden gewerkt heeft en vertelt hun over zijn plannen. Als 'gevangene van de Geest' gaat hij naar Jeruzalem en de Geest getuigt dat hem verdrukkingen te wachten staan. Paulus is echter niet bezorgd. Hij heeft zijn leven over voor de Heere Jezus en de dienst aan Hem. Hij verlangt ernaar om die dienst met blijdschap te voltooien. Paulus gebruikt hier het beeld van een hardloper in de renbaan. Niet bedroefd, maar vol vreugde wil hij zijn loop volbrengen; niet klagend maar

juichend. Hij wil overal getuigen van het Evangelie van Gods genade. Vreugde in God is zijn krachtbron!

Vanuit de gevangenis schrijft hij zijn brief aan de Filippenzen waarin hij beveelt: 'Verblijd u altijd in de Heere; ik zeg het opnieuw: Verblijd u' (4:4). De gemeente van Thessalonica is voor hem een bron van blijdschap (1 Thess.2:19,20). Paulus kent droefheid, maar de vreugde in God is zijn kracht om te volharden in de dienst van het Evangelie. Laten we hem daarin navolgen zoals hij Jezus navolgt (1 Kor.11:1)! Amen.

Gebed

Genadige Vader, hartelijk dank voor Uw werk in Paulus' leven en voor zijn vreugde in U.

Laat ons in die vreugde delen. Om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom wil Paulus met blijdschap zijn levenstaak voltooien?
2. Wat weet je over droefheid in zijn leven (2 Kor.7:8-11; 11:23-30)?
3. Hoe kan Paulus een voorbeeld voor je zijn?

23 WEES BLIJ IN VERDRUKKING EN VERTROOSTING

Lezen: 2 Korinthiërs 7:1-7

(Paulus schrijft aan Christus' gemeente in Korinthe:) Ik heb veel vrijmoedigheid tegenover u, ik heb veel te roemen over u. Ik ben vol van vertroosting en wordt overstelpt met blijdschap in al onze verdrukking. Want ook toen wij in Macedonië gekomen waren, heeft ons vlees geen rust gehad, maar waren wij in alles verdrukt: van buiten waren er conflicten, van binnen vrees. Maar God, Die de nederigen troost, heeft ons getroost door de komst van Titus. En niet alleen door zijn komst, maar ook door de troost waarmee hij bij u getroost werd. Hij deed ons namelijk verslag van uw vurig verlangen, uw treuren en uw ijver voor mij en zo werd ik des te meer verblijd. (2 Korinthiërs 7:4-7)

Paulus heeft veel zorgen over Christus' gemeente in Korinthe gehad. Zijn brieven aan de gemeente spreken daarover. In deze verzen brengt hij zijn vreugde onder woorden over de bemoedigende berichten die zijn medewerker Titus uit Korinthe heeft gebracht. Paulus schrijft met veel vrijmoedigheid. Hij hoeft niet bang te zijn dat zijn woorden verkeerd worden opgevat zoals eerder gebeurde. Hij prijst de gemeente voor haar gehoorzaamheid (2:9), ijver (11), toewijding (8:7) en vrijgevigheid (8:24). Paulus is daardoor bemoedigd. Hij schrijft: 'Ik ben vol van vertroosting en wordt overstelpt met blijdschap in al onze verdrukking'. Paulus heeft deze bemoediging nodig, want niet alleen in Asia is hij vervolgd (1:8-10), maar ook nu, tijdens zijn verblijf in Macedonië, zijn er verdrukking en strijd: 'van buiten conflicten en van binnen vrees'. Het wegblijven van Titus heeft

zijn geduld op de proef gesteld. 'Maar', schrijft hij: 'God, Die de nederigen troost, heeft ons getroost door de komst van Titus', die goede berichten over de gemeente in Korinthe heeft overgebracht. Paulus heeft zich in deze situatie nederig gevoeld, maar de HEERE heeft hem getroost door de komst van zijn broeder, die op zijn beurt door de gemeente van Korinthe is getroost. God troost de gelovigen én die troosten elkaar. Wat een heerlijk werk! Paulus hoort van Titus dat de gemeente van Korinthe vurig naar hem verlangt, bedroefd is over haar verstoorde relatie met hem wegens begane en toegelaten zonden in het gemeentelven en ijvert om Paulus' naam van iedere verdachtmaking te zuiveren. Dit geeft hem veel vreugde, nog meer dan alleen de komst van Titus. Paulus is blij in God te midden van verdrukking en door ontvangen vertroosting. De HEERE is nog Dezelfde. Hij wil ook jou blij maken in moeilijke omstandigheden door de bemoediging van anderen. Verwacht van Hem deze vreugde! Amen.

Gebed

God van alle vertroosting, dank U voor Paulus' vreugde in verdrukking en vertroosting. Geef ook ons die vreugde, in Jezus' Naam, door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je in de Bijbel meer voorbeelden van vreugde in verdrukking en vertroosting?
2. Hoe komt het dat we anderen niet bemoedigen?
3. Heb je ervaring met bemoediging? En van anderen?

24 WEES BLIJ OVER HET AANNEMEN VAN GODS WOORD

Lezen: 1 Thessalonicenzen 1

(Paulus schrijft aan Christus' gemeente in Thessalonica:) Want ons Evangelie is niet alleen met woorden tot u gekomen, maar ook met kracht en met de Heilige Geest en met volle zekerheid. U weet immers hoe wij in uw midden geweest zijn ter wille van u. Ook bent u navolgers geworden van ons en van de Heere, toen u het Woord aannam te midden van veel verdrukking, met blijdschap van de Heilige Geest, zodat u voorbeelden geworden bent voor alle gelovigen in Macedonië en in Achaje. Want van u heeft het Woord van de Heere luid geklonken; niet alleen in Macedonië en Achaje, maar ook in alle plaatsen heeft uw geloof in God zich verspreid, zodat het niet nodig is dat wij iets daarvan zeggen.

(1 Thessalonicenzen 1:5-8)

Op zijn tweede zendingreis verkondigt Paulus het Evangelie in de Griekse stad Thessalonica. Er ontstaat daar een christelijke gemeente. Niet lang daarna schrijft hij aan deze gemeente deze brief. Paulus dankt en bidt voortdurend voor haar. Hij denkt aan het werk van hun *geloof*, aan de inspanning van hun *liefde* en aan de volharding van hun *hoop*. Hij weet van hun verkiezing door God uit de vruchten in hun leven. Ze zijn door God geliefd en door Hem uitgekozen. Hij is in alles de Eerste. Paulus herinnert zich hoe het Evangelie tot de Thessalonicenzen gekomen is en hoe ze dat ontvangen hebben. Het is gekomen met kracht, met de Heilige Geest en met volle verzekerdheid over de waarheid van het Evangelie. Ze hebben het Woord aangenomen in veel verdrukking met *blijdschap van de Heilige Geest*. Paulus is in Thessalonica vervolgd en de

gemeente wordt nog vervolgd. Maar de Geest geeft vreugde in deze moeilijke situatie. De gelovigen lijden om Jezus' Naam en verheugen zich in plaats van te klagen. Wat ze nodig hebben geeft God. Van hen gaat het Woord uit in de Griekse provincies Macedonië en Achaje. Hun geloof in God heeft zich verspreid in *alle* plaatsen. Dat is de zegen van de vreugde in God ondanks vervolging. Paulus schrijft verder: 'U bent immers onze heerlijkheid en *blijdschap*' (2:19,20) en 'welke dank kunnen wij God voor u teruggeven, vanwege al de *blijdschap* waarmee wij ons over u *verblijden* voor het aangezicht van onze God?' (3:9). Blijdschap werkt aanstekelijk. Ook Paulus is blij. Hij wekt op: '*Verblijd u altijd!*' (5:16). Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U voor Uw werk in Thessalonica en voor de genadegave van blijdschap van de Heilige Geest.

Werk vandaag in Uw Gemeente en vervul haar met Uw vreugde. Omwille van Uw offer, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat is het geheim van de gemeente van Thessalonica?
2. Wat is het fundament van hun blijdschap?
3. Hoe kan vreugde meewerken aan de uitbreiding van Gods Koninkrijk? Werk jij daaraan mee? Hoe?

25 WEES BLIJ BIJ HET VERLIES VAN BEZITTINGEN

Lezen: Hebreeën 10:19-39

(De Hebreeënschrijver zegt:) Maar herinner u de dagen van weleer, waarin u, nadat u verlicht was, veel strijd in het lijden hebt verdragen. Nu eens werd uzelf door smaad en verdrukkingen tot een schouwspel gemaakt, dan weer deelde u het lot van hen die zo behandeld werden. Want u hebt ook medelijden gehad met mij, in mijn boeien, en de beroving van uw eigendommen met blijdschap aanvaard, in de wetenschap dat u voor uzelf een beter en blijvend bezit in de hemelen hebt. Werp dan uw vrijmoedigheid niet weg, die een grote beloning met zich meebrengt. (Hebreeën 10:32-35)

De Hebreeën zijn Joodse gelovigen in Jezus, de Messias van Israël. Ze worden vervolgd en dreigen af te vallen van het geloof. De Hebreeënschrijver spoort hen om zich op Jezus te richten. Hij is hoger dan de engelen, hoger dan Mozes, hoger dan het priesterschap van Aäron en hoger dan de wet. In Jezus is meer te winnen dan in het Jodendom te verliezen. Het komt op volharding aan. Die brengt een beproefd geloof voort, zelfbeheersing en liefde die zichtbaar wordt in goede werken.

De schrijver roept het verleden in herinnering. Na hun verlichting door de Heilige Geest toen ze tot geloof gekomen zijn, hebben ze veel strijd en lijden verdragen. Er zijn gelovigen die zelf smaad en verdrukkingen hebben ervaren; in het openbaar te kijk gezet en te schande gemaakt zijn. Andere gelovigen is dit bespaard. Maar ze hebben met andere gelovigen meegeleden; 'de gemeenschap van de heiligen', van de gelovigen, in praktijk gebracht: gevangenen

bezocht en hen van voedsel en kleding voorzien. Ook hebben ze medelijden met de schrijver in de gevangenis gehad. Wat een meeleven met elkaar!

Maar er is nog meer: de beroving van hun bezittingen door plunderingen en vernielingen door tegenstanders óf door inbeslagname door de overheid. Deze verdrukkingen hebben de gelovigen met blijdschap aanvaard. Zij kennen Jezus' belofte: 'Verblijd en verheug u, want uw loon is groot in de hemelen, want zo hebben ze de profeten vervolgd die er vóór u geweest zijn' (Mt.5:12). Hun bezit bij God is beter dan aardse bezittingen en het blijft tot in eeuwigheid. Ze hebben zich toen verheugd in de hemelse erfenis. Dit mogen ze niet vergeten. Laten ze hun vrijmoedigheid: de zekerheid dat God Zijn beloften aan hen vervult - niet wegwerpen als iets waardeloos. God beloont die uit genade! Amen.

Gebed

Dank U, hemelse Vader, voor Uw werk in deze Joodse gelovigen en voor hun vreugde in U te midden van verdrukking. Geef ook ons geduld, volharing en vreugde in het lijden. Om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom mag je het verleden niet vergeten?
2. Wat is het geheim van geduld en meeleven in vervolgingstijd?
3. Is er verband tussen vrijmoedigheid en vreugde?

26 WEES BLIJ OVER DE HEMELSE ERFENIS

Lezen: 1 Petrus 1:1-12

(Petrus schrijft aan verstrooide gelovigen:) Daarin verheugt u zich, ook al wordt u nu voor een korte tijd – als het nodig is – bedroefd door allerlei verzoeken, opdat de beproeving van uw geloof – die van groter waarde is dan die van goud, dat vergaat en door het vuur beproefd wordt – mag blijken te zijn tot lof en eer en heerlijkheid, bij de openbaring van Jezus Christus. Hoewel u Hem niet gezien hebt, hebt u Hem toch lief. Hoewel u Hem nu niet ziet, maar gelooft, verheugt u zich met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde, en verkrijgt u het einddoel van uw geloof, namelijk de zaligheid van uw zielen. (1 Petrus 1:6-9)

De apostel Petrus schrijft deze woorden omstreeks het jaar 60 aan verstrooide gelovigen in Klein-Azië, het huidige Turkije. Ze zijn uitverkoren door God de Vader en geheiligd door de Heilige Geest. Ze hebben reiniging nodig door het bloed van Jezus Christus. Petrus zegent ze met vermenigvuldiging van Gods genade en vrede. Daarna zingt hij een loflied op God en de hoop op de zaligheid: volledige redding uit totale verlorenheid tot eeuwige heerlijkheid. Dit heil ligt als erfenis gereed om aan het licht te komen bij Jezus' terugkomst. In die hoop verheugen de gelovigen zich te midden van allerlei verzoeken waardoor ze bedroefd worden. Deze geloofsbeproeving is echter 'tot lof en eer en heerlijkheid bij de openbaring van Jezus Christus'.

De gelovigen hebben Jezus niet lichamelijk gezien en toch

hebben ze Hem lief en vertrouwen ze op Hem. Deze liefde en dit geloof vervullen hen met een onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde. Deze vreugde is niet onder woorden te brengen en daar ligt al een hemelse glans op. Ze is een voorschot en voorsmaak van die blijdschap die eenmaal 'onbepaald door 't licht dat van Zijn (Gods) aanzicht straalt ten hoogsten toppunt (zal) stijgen' (Ps.68:2; berijming 1773). Deze vreugde kan zo groot zijn, omdat de gelovigen weten, dat ze het einddoel van hun geloof zullen bereiken: de zaligheid van hun zielen. Daar zijn hun geloof en hoop op gericht. Wat een vreugde, nu al en eenmaal volmaakt. Om jaloers op te worden! Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U voor het geloof, de hoop, de liefde en de vreugde van deze verstrooide gelovigen.

We bidden U: Geef ons die genadegaven hoe langer hoe meer. Uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Hoe is deze vreugde mogelijk te midden van verzoeken?
2. Waar steunt deze vreugde op?
3. Waar verlangt deze vreugde naar? Verlang je er ook naar? Waarom?

27 WEES BLIJ IN HET PERSOONLIJKE LEVEN

Lezen: Psalm 4

(David zingt:) Velen zeggen: Wie zal ons het goede doen zien? Verhef over ons het licht van Uw aangezicht, HEERE!

U hebt mij meer blijdschap in het hart gegeven dan ten tijde dat zij hun koren en hun nieuwe wijn in overvloed hadden.

In vrede zal ik gaan liggen en weldra slapen, want U alleen, HEERE, doet mij veilig wonen. (Psalm 4:7-9)

In een moeilijke situatie roept David tot de HEERE, de God van zijn gerechtigheid. Hij verhoort hem en bevrijdt hem. David spreekt zijn belagers toe: 'Aanzienlijken, hoelang zult u mijn eer te schande maken? Hoelang zult u het lege liefhebben, de leugen zoeken? Sela. Weet toch: De HEERE heeft zich een gunsteling afgezonderd; de HEERE hoort als ik tot Hem roep'. Hij vindt steun bij God Die hem als Zijn gunsteling heeft uitgekozen én Die hem hoort wanneer hij tot Hem bidt. Hij roept zijn belagers tot de orde; om niet te zondigen, om zichzelf toe te spreken en stil te zijn, om rechte offers te brengen en op de HEERE te vertrouwen.

Velen in Davids omgeving vragen vertwijfeld: 'Wie zal ons het goede doen zien?' Dat brengt hem tot het gebed: 'Verhef over ons het licht van Uw aangezicht, HEERE!' Deze bede is ontleend aan de priesterlijke zegen (Num.6:22-27). Wanneer de HEERE het licht van Zijn vriendelijk aangezicht over David en zijn volk hoog opheft en zij in dat licht mogen wandelen dan is het goed. Dat belijdt David nu: 'U hebt mij meer blijdschap in het hart gegeven dan in de tijd dat zij hun koren en hun nieuwe wijn in overvloed hadden'. De HEERE heeft

hem meer vreugde in het hart gegeven dan de oogstvreugde van anderen over een overvloed van koren en nieuwe wijn. Tussen innerlijke vreugde in de HEERE en het genot tijdens een overvloedige maaltijd is een groot verschil. God is de Gever en koren en nieuwe wijn zijn Zijn gaven. De vreugde in God stijgt daar boven uit. Die vreugde doet David belijden: 'Ik kan gaan slapen zonder zorgen, want slapend kom ik bij U thuis. Alleen bij U ben ik geborgen, Gij doet mij rusten tot de morgen en wonen in een veilig huis'. (Ps.4:3; *Liedboek voor de kerken*). Wat een vreugde en vrede in de HEERE! Amen.

Gebed

*God van Israël, we danken U voor de grote vreugde die U aan David hebt gegeven in een moeilijke situatie.
Geef ons die vreugde in U. Om Jezus' wil, amen.*

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom heeft David het zo moeilijk? Wat doet hij?
2. Welke meerwaarde heeft de vreugde in God?
3. Ken je in de Bijbel meer voorbeelden van persoonlijke vreugde in God? Ken je die vreugde? Hoe? Waarom?

28 WEES BLIJ IN HET GEZINSLEVEN

Lezen: Handelingen 16:14-34

(Lukas vertelt:) En hij (de cipier) bracht hen (Paulus en Silas) naar buiten en zei: Heren, wat moet ik doen om zalig te worden? En zij zeiden: Geloof in de Heere Jezus Christus en u zult zalig worden, u en uw huisgenoten. En zij spraken het Woord van God tot hem en tot allen die zijn huis waren. En hij nam hen in dat nachtelijke uur met zich mee en waste hun striemen en hij werd onmiddellijk gedoopt en al de zijnen. En hij bracht hen in zijn huis en richtte voor hen de tafel aan. En hij verheugde zich dat hij met al zijn huisgenoten tot geloof in God gekomen was. (Handelingen 16:30-34)

Wat een nacht voor de cipier van de gevangenis in Filippi! Hij wordt wakker door een aardbeving. Tot zijn grote schrik ziet hij de deuren van de gevangenis open staan. 'Alle gevangenen zijn gevluht' denkt hij. Met zijn leven staat hij borg voor de gevangenen. Hij wil zichzelf doden, maar Paulus voorkomt dit. Bevend valt hij neer aan de voeten van Paulus en Silas. Hij vraagt aan deze 'dienstknechten van God die de weg naar de zaligheid verkondigen': 'Heren, wat moet ik doen om zalig te worden?' Ze werpen hem de reddingsboei van het Evangelie toe. Ze zeggen tegen hem: 'Geloof in de Heere Jezus Christus en u zult zalig worden, u en uw huisgenoten'. Daarna spreken ze het Woord van God tot de cipier en allen die in zijn huis zijn: vrouw, kinderen, personeel, enz. Hij neemt Paulus en Silas mee en hij verzorgt hun wonden. Na hun Evangelieverkondiging laat hij zich onmiddellijk dopen met al de zijnen. Uit dankbaarheid richt hij in zijn huis een maaltijd voor Paulus en Silas aan. Hij is blij dat hij met al zijn

huisgenoten tot geloof in God gekomen is. Het is een vreugdemaaftijd. Wat na de uitstorting van de Heilige Geest in Jeruzalem gebeurd is, gebeurt ook hier: Ze 'namen gezamenlijk voedsel tot zich, met vreugde en in eenvoud van hart; en zij loofden God...' (Hand.2:46,47). Wat een nacht waarin de slaap wreed verstoord werd, maar waarin Jezus, de Redder, gevonden werd. Ook van het huis van de cipier geldt Jezus' woord: 'Heden is dit huis zaligheid ten deel gevallen' (Lk.19:9) en dat met grote vreugde! God heeft de gezinnen op het oog en Hij wil die blij maken. Wat een perspectief! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor de redding van de cipier en zijn gezin en voor hun vreugde in U.

Geef vandaag dat gezinnen gered worden en dat ze zich in U verheugen. Uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Hoe komt de cipier tot zijn vraag om redding?
2. Waarom spreken Paulus en Silas over zijn huisgenoten?
3. Komen er in de Bijbel meer gelovige gezinnen voor? Heb je hoop voor het gezin waarin je geboren bent en voor je eigen gezin, als je dat hebt? Waarom?

29 WEES BLIJ IN HET GEMEENTELEVEN

Lezen: Handelingen 13:42-52

(Lukas vertelt:) En zij (Jezus' leerlingen) bleven dagelijks eensgezind in de tempel bijeenkomen en terwijl zij van huis tot huis brood braken, namen zij gezamenlijk voedsel tot zich, met vreugde en in eenvoud van hart; en zij loofden God en vonden genade bij heel het volk. En de Heere voegde dagelijks mensen die zalig werden, aan de gemeente toe. (Handelingen 2:46,47)

(Lukas vertelt:) Toen nu de heidenen dit (de profetie van Jesaja) hoorden, verblijdden zij zich en prezen het Woord van de Heere en er geloofden er zoveel als er bestemd waren voor het eeuwige leven. En het Woord van de Heere verbreidde zich door heel het land...En de discipelen werden vervuld met blijdschap en met de Heilige Geest. (Handelingen 13:48,49,51)

De uitstorting van de Heilige Geest in Jeruzalem (Hand.2) gaat gepaard met een explosie van liefde en vreugde. Jezus' leerlingen zijn vol van de Heilige Geest en in klanktaal loven ze God. Ze vormen een nieuwe gemeenschap rond Jezus en Zijn apostelen. Ze eten samen met vreugde en in eenvoud van hart. Ze houden liefde- en vreugdemaaltijden, gericht op God Die ze prijzen. De Jeruzalemse bevolking is hen welgezind en de Heere Jezus geeft dagelijkse gemeentegroei met eeuwigheidswaarde. In de hemel en op de aarde is er vreugde over zondaren die zich bekeren en gered worden.

In Antiochië in Pisidië (Klein-Azië; het huidige Turkije) verkondigen Paulus en Barnabas het Evangelie. Er ontstaat een gemeente van Christus. Dit brengt grote vreugde teweeg.

Vooral heidenen – buitenstaanders – prijzen het Woord van de Heere Jezus en komen tot geloof in Hem; zovelen als God heeft voortbestemd voor het eeuwige leven. *Zijn* werk wordt hier zichtbaar. Het is uit Hem, door Hem en tot Hem. Het Woord van de Heere Jezus verspreidt zich door het hele land. De jonge gelovigen houden het Evangelie niet voor zichzelf. God werkt, maar satan ook. Er barst een vervolging los tegen Paulus en Barnabas. Ze moeten vertrekken en gaan naar Ikonium. Maar Jezus' leerlingen worden vervuld met blijdschap en met de Heilige Geest. Ze zijn meer dan overwinaars! Wat een genade! Amen.

Gebed

Heilige Geest, we danken U voor Uw werk en de vreugde die U geeft.

We bidden U: Vervul Uw Gemeente vandaag met Uw vreugde. Om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Welk verband is er tussen de vreugde in God en de Heilige Geest?
2. Hoe kan er vreugde zijn tijdens geloofsvolging?
3. Hoe kun je vervuld worden met blijdschap en met de Heilige Geest? Heb je die vervulling ervaren? Hoe? Waarom (niet)?

30 WEES BLIJ IN DE SAMENLEVING

Lezen: 1 Koningen 8:54-66

De koning nu en heel Israël met hem bracht offers voor het aangezicht van de HEERE. Salomo bracht een dankoffer dat hij aan de HEERE offerde: tweeëntwintigduizend runderen en honderdtwintigduizend schapen. Zo wijdden de koning en alle Israëlieten het huis van de HEERE in...

In die tijd hield Salomo ook het feest en heel Israël met hem, een grote menigte, vanaf Lebo-Hamath tot de Beek van Egypte, voor het aangezicht van de HEERE, onze God, zeven dagen en nog eens zeven dagen: veertien dagen. Op de achtste dag liet hij het volk gaan en zij zegenden de koning. Daarna gingen zij naar hun tenten, blij en welgemoed over al het goede dat de HEERE aan Zijn dienaar David en aan Zijn volk Israël had gedaan. (1 Koningen 8:62,63,65,66)

De inwijding van de tempel is een groots gebeuren. Ze vindt plaats tijdens het Loofhuttenfeest; het laatste oogstfeest, een vreugdefeest voor alle ontvangen zegeningen (Deut.16:13-15). De priesters brengen de ark over uit de stad van David naar het heilige der heiligen in de tempel. Koning Salomo zegent het volk, dankt God en bidt voor het volk. Daarna zegent hij het volk opnieuw en vermaant hij het. Koning en volk brengen offers aan de HEERE. Zo wordt de tempel ingewijd. Er worden zoveel offers gebracht, dat een deel van de voorhof bestemd wordt voor offerplaats. Dit alles gebeurt tijdens het Loofhuttenfeest met veel feestgangers, die afkomstig zijn uit het noorden en zuiden van het land. De vreugde is zo groot dat het feest met zeven dagen wordt

verlengd (2 Kron.7:9). Er is in Jeruzalem twee weken feest in en met de HEERE. Het volk, door de koning gezegend, zegent op zijn beurt de koning. Daarna gaat het terug naar huis. Het is blij en welgemoed over al het goede dat de HEERE aan Zijn dienaar David – die zoveel voorbereidingen voor de tempelbouw gemaakt had - en aan Zijn volk Israël had gedaan. Een nationaal feest in Israël, in de samenleving, voor en met de HEERE én met elkaar. Om jaloers op te worden! Amen.

Gebed

Hemelse Vader, hartelijk dank voor de grote vreugde die U aan Uw volk Israël hebt gegeven.

Geef die vreugde opnieuw aan Uw volk en aan de volken, ook aan ons Nederlandse volk. In Jezus' Naam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom is het volk zo blij?
2. Koning Salomo zegent en bidt voor het volk als een priester. Naar Wie wijst hij heen?
3. Zijn er in de Bijbel meer voorbeelden van vreugde in de samenleving? Verlang je daarnaar voor onze samenleving? Waarom?

31 WEES BLIJ OVER DE KOMST VAN GODS KONINKRIJK

Lezen: Openbaring 21:1-8

(Jesaja profeteert:) Want wie door de HEERE zijn vrijgekocht, zullen terugkeren; zij zullen Sion binnenkomen met gejuich. Eeuwige blijdschap zal op hun hoofd zijn, vreugde en blijdschap zullen zij verkrijgen, verdriet en gezucht zullen wegvluchten. (Jesaja 35:10; vgl. 51:11)

(Jesaja profeteert:)...Maar Hij zal verschijnen tot uw blijdschap...Verblijd u met Jeruzalem en verheug u over haar, u allen die haar liefhebt. Wees vrolijk met haar met vreugde, u allen die over haar treurt... (Jesaja 66:5,10)

(Johannes vertelt:) Laten wij (engelen en gelovigen) blij zijn en ons verheugen en Hem (God) de heerlijkheid geven, want de bruiloft van het Lam is gekomen en Zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt. (Openbaring 19:7)

De HEERE belooft aan Zijn volk Israël in ballingschap bevrijding en herstel. Deze beloften reiken verder dan de terugkeer van het volk uit Babel naar het beloofde land én Jezus' eerste komst op aarde. Ze hebben betrekking op Zijn Koninkrijk voor Israël en voor de volken in het vreedrijk op aarde én op het Koninkrijk van Gods eeuwige heerlijkheid dat hemel en aarde omvat. Gods beloften worden volledig vervuld. Wat een perspectief!

David zingt over Gods zorg voor zijn leven en bij zijn sterven: 'Want U zult mijn ziel in het graf niet verlaten, U laat niet toe dat Uw Heilige ontbinding ziet. U maakt mij het pad ten leven bekend; overvloed van blijdschap is bij Uw aangezicht, lieflijkheden zijn in Uw rechterhand, voor altijd' (Ps.16:11).

Petrus past deze woorden toe op Jezus' sterven en opstanding (Hand.2:24-32). Ze gelden voor Hem in het bijzonder, maar ook de gelovigen delen in die overvloed van blijdschap en in Gods lieflijkheden. David zingt in Psalm 68 over Gods overwinning op Zijn vijanden, 'maar de rechtvaardigen verblijden zich, zij springen op van vreugde voor Gods aangezicht en zijn van blijdschap vrolijk'. Dit gebeurt ook bij de eindoverwinning over al Gods vijanden. Dan zal er geen dood, rouw, jammerklacht of moeite meer zijn (Openb.21:4), maar enkel vreugde: vreugde in God over al Zijn heerlijke werken. 'Hun blijdschap zal dan onbepaald door 't licht, dat van Zijn (Gods) aanzicht straalt, ten hoogsten toppunt stijgen' (Ps.68:2; berijming 1773). Wat een toekomst! Amen.

Gebed

Drieënige God, dank U voor de vreugde die U belooft aan Uw volk Israël en aan Christus' Gemeente.

Vervul die beloften en laat ons in die vreugde te delen. Om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt het boek Openbaring over de vreugde in God (hfdst.12,18,19)?
2. Waarom zal het Koninkrijk vol vreugde zijn?
3. Hoe kan de blijdschap in de hoop groeien (Rom.12:12)?

LIED

Maar 't vrome volk, in U verheugd,
zal huppelen van zielevreugd,
daar zij hun wens verkrijgen.
Hun blijdschap zal dan onbepaald
door 't licht, dat van Zijn aanzicht straalt,
ten hoogsten toppunt stijgen.
Heft Gode blijde psalmen aan;
verhoogt, verhoogt voor Hem de baan,
laat al wat leeft Hem eren!
Bereidt de weg, in Hem verblijd,
Die door de vlakke velden rijdt:
Zijn Naam is HEER' der heren.

Psalm 68:2 (berijming 1773)

GEBED

Drieënige God, Vader, Zoon en Heilige Geest, wij loven en aanbidden U.

We danken U voor Uw vreugde in Elkaar en in al Uw heerlijke werken.

We danken U dat U de Bron, de Gever, de Onderhouder en de Voltooier van de vreugde in U bent.

We danken U voor de vreugde in U, die U gegeven hebt aan Uw kinderen door de eeuwen heen, die U vandaag geeft en die U zult geven tot in de eeuwen der eeuwen.

We bidden U om de vreugde in U en dat die vreugde zal groeien en ons zal vervullen en anderen zal aansteken.

We bidden U om vergeving, omdat we de vreugde in U zo weinig uitstralen. Bekeer ons en vernieuw ons.

We bidden U om verlichting om te ontdekken waarom we zo weinig blij zijn in U. Reinig ons en heilig ons.

We danken en bidden U in Jezus' Naam, door de kracht van de Heilige Geest. Amen.

LITERATUUR

- Asty, R., *Rejoicing in the Lord in all cases and conditions*, Morgan, 2002.
- Baars, A., Hertog, G.C. den, *Verheugd in God*, Apeldoorn, 2013.
- End, G. van den, 'Blijdschap', art. in Hagoort, H., *Water uit de bron*. Kernwoorden van het geloof, Kampen, 1999, 51-60.
- Floor, A., 'Blijdschap, juichen, vreugde', art. in Noordegraaf, A., *Woordenboek voor Bijbellezers*, Zoetermeer, 2005, 70-73.
- Gwen-Thomas, J., *Rejoice...Always*, Edinburgh, 1989.
- Hanessen, J., *Kernwoorden van de Bijbel*, Amersfoort, 1987, 4-7.
- Jager, H.J., *Kernwoorden van het Nieuwe Testament*, Amsterdam, 1968, 250-266.
- Kendall, R.T., *Pure Joy*, Lake Mary, 2006.
- Morrice, W.G., *'Joy' in the New Testament*, Grand Rapids, 1985.
- Piper, J., *The Pleasures of God*, Fearn, 1998; *De Vreugde van God*, Franeker, 2012.
- Idem, *When I don't desire God*. How to fight for joy, 2013; *Vechten voor Vreugde*, Doorn, 2006.
- Reeves, M., *Rejoicing in Christ*, 2015.
- Ruler, A.A. van, *Sta op tot de vreugde*, Nijkerk, 1947.
- Singh, B., *De Vreugde des Heren*, Ede, z.j.
- Spurgeon, C.H., *Expository Encyclopedia*, Grand Rapids, 1977, vol.10, 9-88 (sermons on joy).
- Wiersinga, W. A., *Blijdschap in God*, Kampen, z.j.

